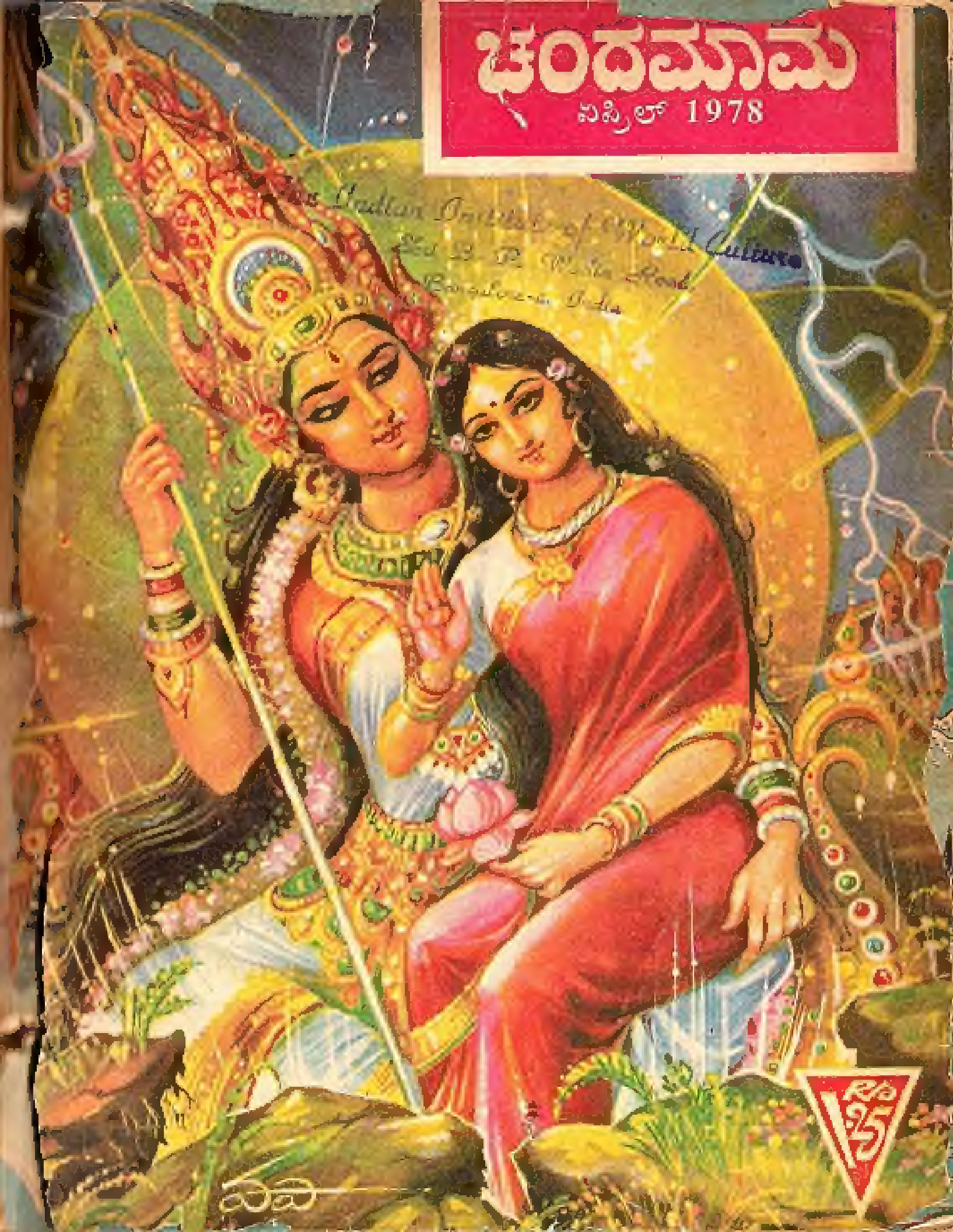

ಚಂದ್ರಮಾಮೆ

ಏಪ್ರಿಲ್ 1978

Indian Institute of World Culture
No. 3, P. Western Road
Bangalore-56, India

Rs 95

NP 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್

ಉಚಿತ

ಎಮ್ಮೆ 007 ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಉಚಿತ ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿ, ಅಗಲೇ ಅಂಗಡಿಯವರಿಂದ ಎಮ್ಮೆಂದು 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಕ್ರೀಡಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಐಫೆವಾ ಅವರ ಹೊರಗೆ, ಕೇವಲ NP 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಸಮ್ಮಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ 'ಬುದ್ಧಿ' - ಅನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಅವರಿಗೆ 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಅಡ್ಡು ಮೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ.

ಇತರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ 'ಬುದ್ಧಿ' ದ ರಕ್ತ' ತುಂಬಿದೆ.

ಐ.ಎಸ್.ಐ. ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ ಗುಣ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ

ಬಬಲ್ ಗಮ್‌ನ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ, ಈ ಶ್ರೇತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಿರುವ ಅವ NP ಯವರ ಪಯಾಣಿಕೆಯದು.

NP ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಎಂದರೆ 'ಬುದ್ಧಿ' ದ ರಕ್ತ'

ಪಡೆಯಿರಿ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಬುದ್ಧಿವಶಸ್ತು!

ಜೇವಮಾತೆ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಜಕ್ಕ' ಸಾಣೆ

ಸಂಪಾಲಕರು: ನಾಗರೇಡಿ

Ph: 64385
Sachela Rd
B'lore-4.

* HAVALLI.

ದೇವರ ನಂಬುಗೆ ಎಂಬುದು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ವಿಶ್ವೇಷಿ
ನೋಡುವಾಗ ವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿಗಳು ಬಯಲಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ
ದೇವರ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಇರುವಂತೆ ತೋರಿಸುವವರು ಕೂಡಾ
ಸರ್ವಕಾಲ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ತಮ್ಮಂತಹ
ಇತರರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಧಾರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
ದೇವರು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಗೇಜೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ
ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡಗಿಯಾಗನು, ಕಮ್ಮಾರನಾಗನು.
ಆದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಗಳ ಅನುಭವವಿದ್ದವನು ಮಾನವ
ರಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಕೂಡಾ
ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಲಾಭವಾದಾಗಲೇ. ಇದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಂತಿದೆ
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ನಾಸ್ತಿಕನ ದೈವಭಕ್ತಿ" ಎಂಬ ಬೇತಾಳ ಕಥೆ.

ಸಂಪುಟ: ೬೦

ವಿಕ್ರಯ: ೭೫

ಸಂಚಿಕೆ: ೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೦೫-೦೦

ಅಮರವಾಣಿ

ಸಂಶ್ರುತ್ಯ ಚ ಪಿತುರ್ವಾಕ್ಯಂ
ಮಾತುರ್ವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ವಾ
ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ವೃಥಾ (ವೀರ)
ಧರ್ಮಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಾ

೧.

ತಂದೆಯ ಮಾತು, ತಾಯಿಯ ಮಾತು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ
ವೆನ್ನನು ಸರಿಸುವವನು ತಪ್ಪಬಾರದು.

ಗುರುಶ್ಚ ರಾಜಾ ಚ ಪಿತಾ ಚ ವೃದ್ಧಃ
ಕ್ರೋಧಾತ್ಮಹರ್ಷಾದ್ಯದಿವಾಪಿ ಕಾಮಾತ್
ಯದ್ವ್ಯಾಧಿಶೇಷಾರ್ಯಮಪೇಕ್ಷ್ಯ ಧರ್ಮಂ
ಕಸ್ತನ್ನ ಕುರ್ಯಾ ದನ್ಯಶಂಸ ವೃತ್ತಿಃ

೨.

ಗುರುವೋ, ರಾಜನೋ, ತಂದೆಯೋ, ವೃದ್ಧನೋ ಕೋಪದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೋ
ಕಾಮಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೋ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದವನು ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು.

ನ ಸತ್ಯಂ ದಾನಮಾನೇ ವಾ
ನ ಯಜ್ಞಾಶ್ವಾಸ್ತ ದಕ್ಷಿಣಾಃ
ತಥಾ ಬಲಕರಾ (ಸ್ತೀತೇ)
ಯಥಾ ಸೇವಾ ಪಿತುರ್ಹಿತಾ

೩.

ತಂದೆಗೆ ಇಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೆ ಬರುವ ಬಲವು, ಸತ್ಯದಿಂದ, ದಾನದಿಂದ, ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದ
ಕೊಡಿದ ಯಜ್ಞಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು.

PLEASE HANDLE
WITH CARE

ಕೊಮ್ಮೆಲೊಕ್ಕಿಯು

知

ರೇಷ್ಯಾಂಡ್ರಿ ಗೂಗ್ ಬದಗಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ
ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, "ಮಿತ್ರರೇ, ಈ ಕಾಗೆಯ ಉಕ್ಕು
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಸ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಇದು
ಜನ್ಮತಃ ಕಾಗೆಯಾದುದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ
ಶತ್ರುವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ.
ನಿಮ್ಮಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾ
ಗಿರದು" ಎಂದಿತು.

ಆಮ್ಮ ಹೇಳಿದರೂ ಉಳಿದ ಗೊಗೆಗಳು ಅದರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, ಸ್ವರಜೀವಿ ಶಾಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವರ್ವತ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದುವು.

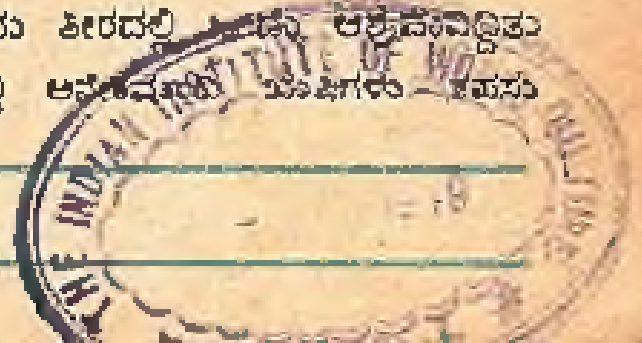
ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವೇನು ಕಾಗೆ ಗೊಗೆ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ.
 "ಓ ರಾಜಾ! ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು
 ದಯೆ ಏತಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುವೆ? ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿ
 ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿಸಿರಿ. ನನ್ನ
 ಬೇಷಿತವು ನಿರರ್ಥಕವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ್ನು ಅಂತ್ಯ
 ಗೊಳಿಸಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ರಾಜನಿಗೂ ಆತನ ನಾಲ್ಕು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕಾಗೆಯ ಮಾತು ಬಹಳನಾಟಿತು. "ಅಯ್ಯೋ, ತಾವು ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಹುತಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನು ಬಂತು ? " ಎಂದು ಅವುಗಳು ಕೇಳಿದುವು.

“ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಂದಿಗೂ ಕಾಗೆ ಜನ್ಮ ಎತ್ತಲಾರೆ ” ಎಂದಿತು ಸ್ವಿರಜೀವಿ.

ಆ ಕಾಗೆಯ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆ ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಗೂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. "ನೀನು ಗೂಗಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಕಾಗೆಗಳ ಪಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಇರುವೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಇಲಿಕನ್ನೆ ಕಡೆಗೆ ಇಲಿಯೇ ಆದ ಹಾಗೆ!" ಎಂದಿತು ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ. "ಅದೇನು ಕಥೆಯೋ?" ಎಂದು ಸ್ಫುರಜೀವಿ ಕೇಳಲು ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಗೂಗಿ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು:

ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜಾರುತ್ತ
ಛಾಮುಕುತ್ತ, ನೊರೆಗಳನ್ನಗುಲುತ್ತ ಪ್ರವಹಿಸುವ
ಗುಗಾನದಿಯ ಕೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚು ಅಶ್ವದಂವಿಧಿತ್ತು
ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಒಂದು ಹದ್ದು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಇಲಿಮರಿಯನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದಯಾವಂತನಾದ ಆ ಮತ್ತು ಆ ಇಲಿ ಮರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತವ: ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯೊಂದಿಗೆ, "ಇಗೋ, ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಿಸು." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅವಳು ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ಹುಡುಗಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದುವು.

ಆಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೂ ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುವಿರೇ? ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು ಬಂತು. ಬಿಗನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದಳು.

"ಹೌದು. ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಹುಡುಗಿಗೆ ವಿವಾಹದ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿದೆ. ಅವಳು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ತೇಗಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತುಂಬಾ ಸಿದ್ಧಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಇವ್ಯವಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನೇ ಅಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ.

"ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ. ಮಹರ್ಷಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು, ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯನು ಬಂದು, "ಮಹಾತ್ಮಾ, ಏಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು, "ಇಗೋ, ಇವಳು ನನ್ನ ಕುಮಾರಿ. ದಯಮಾಡಿ ಇವಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕುಮಾರಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸಾದಿಸುವಂತಹ ಈ ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಈತ ತುಂಬಾ ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ನೋಡಿರಿ" ಎಂದಳು ಹುಡುಗಿ.

ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನಗಿಂತ ಮೋಡವು ದೊಡ್ಡದು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ನನ್ನ ಜಾಡು

ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದನು
ಸೂರ್ಯ. ಋಷಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಮೋಡ
ವನ್ನು ಕರೆದು, ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ,
"ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಶಕ್ತಿವಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಮದುವೆ ಮಾಡಲೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇವನು ಕಪ್ಪಿಗೆ ತೇದವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗಿಂತ
ದೊಡ್ಡವನಿದ್ದಾನೋ ಅಂತ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನು
ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು.

"ನಿನಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವರಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾ
ರೆಯೇ?" ಎಂದು ಋಷಿ ಮೋಡವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಇದ್ದಾರೆ. ಗಾಳರಾಯ ನನಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ
ವನು. ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಆಗಾಗ ಆಚೆಗೂ ಈಚೆಗೂ
ದೂಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು ಮೋಡ.

ತರುವಾಯ ಋಷಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ
ಮಗಳೊಂದಿಗೆ, "ನಿನ್ನನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಮದುವೆ ಮಾಡಲೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ಇವನು ತುಂಬ ಚಂಚಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಆಧಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಸುಗಮವನೇ ಅಲ್ಲ. ಇವನಿ
ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವಂತನನ್ನು ನೋಡಿ" ಎಂದಳು
ಆ ಹುಡುಗಿ.

"ನಿನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರಿದ್ದಾರಯ್ಯಾ?"
ಎಂದು ಋಷಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಪರ್ವತವು ನನಗಿಂತ ತುಂಬಾ ಬಲವಾದುದು.
ಅದನ್ನು ಕದಲಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು
ಗಾಳರಾಯ.

ಅಂದರಿಂದ ಋಷಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ,
"ನಿನ್ನನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲೇ
ನವನ್ಯಾ?" ಎಂದು ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಪ್ಪಾ! ಇವನ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಪಾಷಣ.
ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಲನೆಯೂ
ಬಾರದು. ನನ್ನನ್ನು ಇವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನಿಗೇ
ಕೊಡಿರಿ" ಎಂದಳು ಮಗಳು.

"ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾರಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು
ಋಷಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಲಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುವ ಇಲಿ
ನನಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠವಾದುದು." ಎಂದಿತು ಪರ್ವತ.

ಋಷಿ ಇಲಿಯನ್ನು ಕರೆದು, "ಏನಮ್ಮ, ಇವನನ್ನು
ಮಾಡಿರೊಕ್ಕುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಮಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿದನು.

ಅವಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚಾತಿಯ ಅಭಿಮಾನ ಉಕ್ಕಿಬಂದಿತು.
ಅವಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ, "ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನನ್ನು ಇಲಿ
ಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇವನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ
ಮಾಡಿಬಿಡಿ" ಎಂದಳು. ಕೂಡಲೇ ಋಷಿ ಹಾಗೇ
ಮಾಡಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿದನು.

೧೯೫. ಪೇಟೆಗಳ ನಡುವೆ ಲಿಫ್ಟ್ !

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏರಿದವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿನ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಲಿಫ್ಟ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಲವು "ಲಂಠಣ"ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪಾರೀಸಿನಲ್ಲಿ "ಐಫೆಲ್" ಟವರ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದವನೇ ಈ ಲಿಫ್ಟ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ನಾಸ್ತಿಕನದ್ವೈವಚಕ್ರಿ

ಸಹನೆಯ ಹಿಲೆಯಂತಿರುವ ರಾಜಾ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ವತಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಆ ಕವದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ. "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದೋ ಅಸ್ತಿತ್ವನಾಗಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ನಾಸ್ತಿತ್ವನಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ ಕಥೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಾರಿಯ ಶ್ರಮ ಹಿರಿಯದಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿತು:

ಒಂದಾನೊಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾಮಣ್ಣನೆಂಬ ಅಸ್ತಿ ಮಂತನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ವರಿಗೂ, ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವ ನಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗೆಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ದೇವರ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದ ಪರಮ ವಾಸ್ತಿಕ. ಇತರರಿಗೆ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದ

ಬೆತ್ತಳಕಥೆಗಳೇ...

ಗಳು ಆನೇಕ ವ
ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸ
ಎನೋ

ರಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುದೆಂಬ ದೃಢ
ವಾದ ನಂಬುಗೆ ಅವನದು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ರಾಮಣ್ಣನ ಎರಡನೇ ಮಗನಿಗೆ
ಎನೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರರೋಗವು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.
ಅದರಿಂದ ಅವನ ಮಾತು ಬಿಡ್ಡುಹೋಯಿತು. ನಗದ
ದೊಳಗಿನ ವೈದ್ಯರಾರಿಗೂ ಆ ರೋಗದ ಗುಟ್ಟು
ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಣ್ಣನ ಬಂಧುಗಳೂ ಮಿತ್ರರೂ
ಕೂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, "ನೀವು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿರುವು
ದರಿಂದ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಅವಚಾರವಾಯಿತೆಂದು ಗಲ್ಲ ಬಡಿದುಕೊಂಡು
ದೇವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ
ಮಗನಿಗೆ ಗುಣವಾಗಬಹುದು" ಎಂದರು.

"ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾಸ್ತಿಕ
ನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರಿಗಾಗಲೀ ಪಾನುಷ್ಠಿ
ಗಾಗಲೀ ಮಾಡಿದ ಅವಚಾರವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ
ಯಾವ ಗೋಚರಗೂ ಕಾರದಿರುವವನನ್ನು ಒಡಿ

ಸುವವನು ಎಂತಹ ದೇವರೋ? ನಾನು ಮಾತ್ರ
ಯಾವುದಕ್ಕೂ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಲಾರೆ" ಎಂದು
ರಾಮಣ್ಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ರಾಮಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನ ಮೊಂಡಿತನವು
ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವ
ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಅವಳು, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ
ರೋಗ ಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಬಂದರೆ ದೇವರ
ಹುಂಡಿಗೆ ಸಾವಿರ ಪರಹೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆಂದು ಹರಕೆ
ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋ
ಜನವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೂಡಾ
ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬುಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಇಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರಾಗಿ
ಬೆಳಗೊಪ್ಪಿದನು ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ
ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರಾದರೂ, ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣು
ಬಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವರಾದರೂ ಜನರು ವಿಧವಿಧ
ವಾಗಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಮಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆಶೆಯುಂಟಾಗಿ,
"ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿ
ಸೋಣ. ಅವನ ರೋಗ ಗುಣವಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕು
ಎಂದಳು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ.

"ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಾಗುವುದೆಂದರೇನು?
ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ
ವೈದ್ಯರೂ, ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಯಾವುದಕ್ಕೆ? ಇದೆಲ್ಲಾ
ಸಂಕಲ್ಪ, ಮೋಸ. ಪಾನು ಎಂದಿಗೂ ನಂಬಲಾರೆ"
ಎಂದ ರಾಮಣ್ಣ.

ರಾಮಣ್ಣನೇನೋ ತನ್ನ ನಂಬುಗೆಯ ಪ್ರಕಾರ
ತನ್ನ ರೋಗಿಷ್ಠ ಪಂಗಡೊಂದಿಗೆ ಉರೂರು ತಿರು
ಗಾಡಿ, ಅನೇಕಮಂದಿ ಘನ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದನು.
ಅದಾವುದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

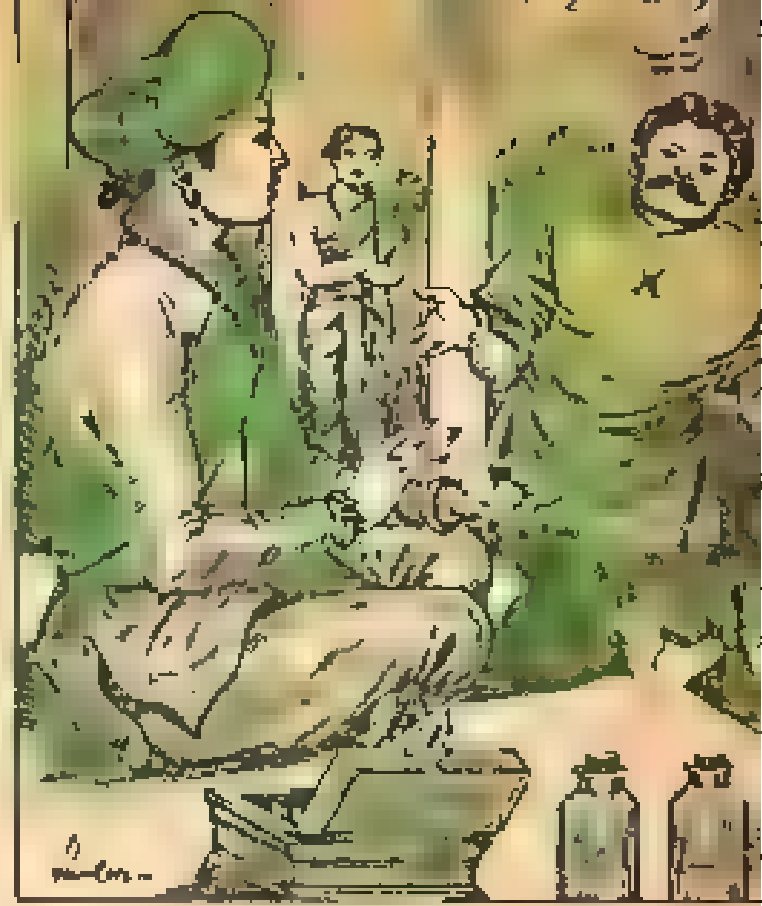
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಹಾಭಿಷಕ್ತ ಎಂಬ ವೈದ್ಯ
ನೊಬ್ಬ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಮಣ್ಣನಿರುವ

ಗೂರಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವರು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ
ವಿವರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಿಡಿಸಿದ್ದನು.
ಇವನಿಂದ ಗುಣವಾಗದ ರೋಗಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಊರವರು ಆ ಮಹಾಭಿಷ್ಕುಕನ
ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲಗಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
ರಾಮಣ್ಣ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ದುಗಡ್ಡನ್ನು ಕರೆಸೊಯ್ದು
ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಮಹಾಭಿಷ್ಕುಕರು ಹುಡುಗ
ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯಂತೆ ಕೊಡ
ಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಮೊದಲನೇ ಗುಳಿಗೆಗೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮಾತು
ಹೊರತು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಭೃಸಿಗಳು ಒಂದುವಿ.
ಎರಡನೇ ಗುಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ
ಮಾತುಗಳು ಬರತೊಡಗಿ ಕರೀರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ
ಆರೋಗ್ಯ ಕಳೆಯಿತು. ಮೂರನೇ ಗುಳಿಗೆ
ಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಗುಣಮುಖನಾದನು.

ರಾಮಣ್ಣನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಹಾಭಿ
ಷ್ಕುಕನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ನೋಡಿ. "ಬ್ರಾಮಿ ತಾವು
ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ
ವರೆಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ದುರ
ದೈವವೆನ್ನಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಹಾಭಿಷ್ಕುಕನು, "ಅಯ್ಯಾ,
ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆಮೋಘವಾದ ಔಷಧಗಳಿವೆ
ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವೂ ಔಷಧಗಳದೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ದೊಡ್ಡತನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾರಾರಣ ರೋಗಗಳ
ನ್ನಾದರೆ ಹೊರಾದರೂ ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ನನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಅಪಾರವಾದ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ಔಷಧ
ಗಳಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರದೆ
ಉಡುಪು ತಿರುಗಾಡುತ್ತ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವ ಮೊಂಡಿ
ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ವೈದ್ಯಕೈ
ಪ್ರತಿಭಾವಾಗಿ, ಯಾರು ಎಷ್ಟುಕೊಡಲು ಜ್ವರೋ

ಅಪ್ಪನ್ನೇ ವಕೀರತೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಆ ಕೂಡ ವನ್ನ
ಸಂಬಾರಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ರಾಮಣ್ಣ ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಸಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, ಆತನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ,
ಇಷ್ಟುಕಾಲ ನಾನು ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ
ನೀವೇ ದೇವರೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು." ಎಂದನು.

ಮಹಾಭಿಷ್ಕುಕ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಭುಜ ತಟ್ಟಿ ವಳು
ವಂತೆ ಹೇಳಿ, "ನಿನ್ನ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬುಗೆ
ಇಲ್ಲವೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವರಾದ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.
ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ ಮಿಂಡಿತ
ವಾಗಿ ನೀಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬುಗೆ ಉಂಟಾಗು
ತ್ತದೆ. ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವರು. ನಾನು
ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಭಕ್ತ. ಅವರ ಆದೇಶಾನು
ಸಾರವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಹೀಗೆ ದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದುಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿ

ಬಂದವು" ಎಂದನು. ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ತಾನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮಹಾಭಿಷಕ್ತಿ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರಾಮಣ್ಣನು ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನವಾಡಿ ಬಂದನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕುರಿತು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

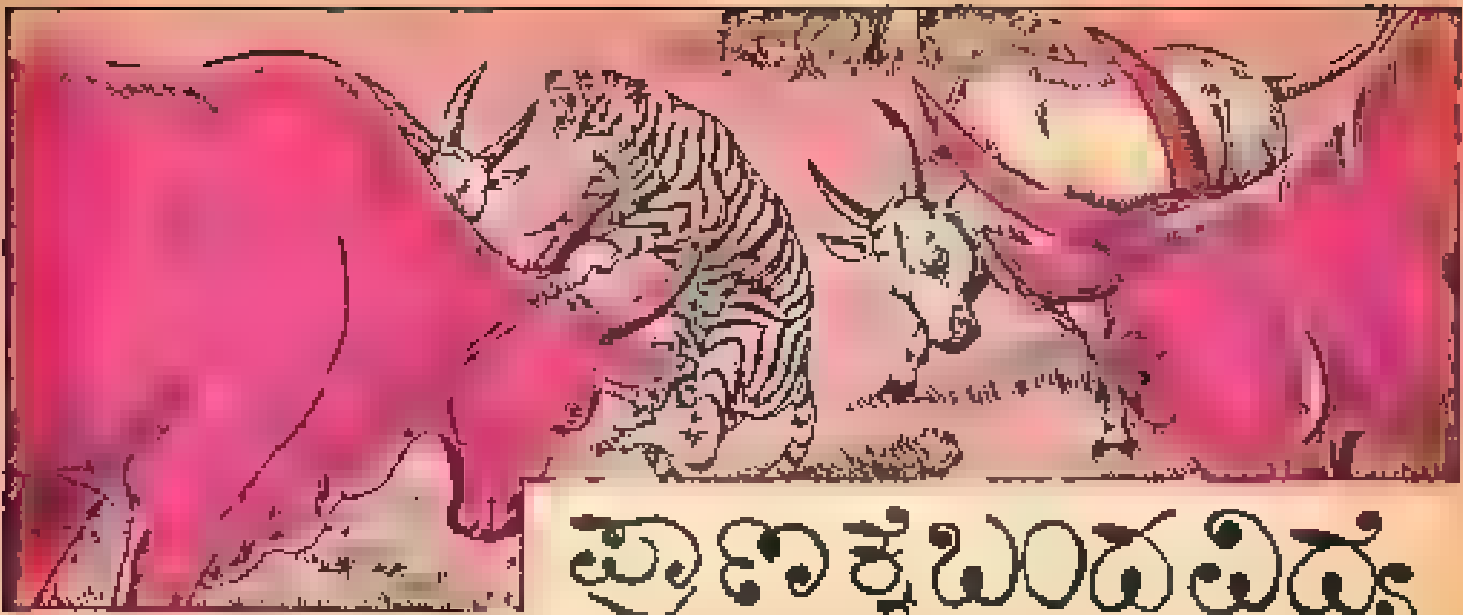
"ಅವರು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರೆಂದು ಎಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವರ್ಧಕವಾಗಿ ಆ ಮಹಾಭಿಷಕ್ತಿ ಒಬ್ಬರೇ!" ಎಂದ ರಾಮಣ್ಣ.

ಬೇತಾಳವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಮಾ, ನಿನಗೇನು ತೋರುತ್ತದೆ? ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವವೆನ್ನಬೇಕು? ನಾಸ್ತಿತ್ವವೆನ್ನಬೇಕು? ಎಂದಿಗೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡದಿರುವವನು ಮಹಾಭಿಷಕ್ತಿಯವರ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಎಲ್ಲವೆಂದೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವವು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಎಂದೂ ಆ ಮಹಾಭಿಷಕ್ತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೇಕೆ ದೇವತ್ವ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿರುವ ಹೇಳದೆಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಶರೀರದೊಳಗೆ

ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ಆದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಓಗೊಂದನು "ಬೇವರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ದೇವರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಕೆ ಕಾಣುವನೋ ಅದು ಅವರವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಬೇರೆಬೇರೆ ಋತುಗಳವರು ಒಬ್ಬರ ದೇವನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಇತರ ಮತಗಳವರನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಣ್ಣ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡುವ ಗುಣವುಳ್ಳವನು ದೇವರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವನು ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನೂ ದೇವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವನು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ರಾಮಣ್ಣನು ನಾಸ್ತಿಕನಾದನು. ಮಹಾಭಿಷಕ್ತಿ ದೇವರು ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹರಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಾ ಗುಣವಾಗದ ಕೊಂಗಳಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಸಮಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕಂಡನು. ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡುಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಕಂಡನು. ಇದರಲ್ಲಿ ವೈರುಧ್ಯವೇನಿಲ್ಲ."

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಿಧಾನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿತು.

ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಧ್ಯೆ

ಒಂದು ಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಶರಭನೆಂಬೊಬ್ಬ ಗೋವಳಿದ್ದ. ಅವನಿರುವ ಸರ್ವ ಸೊತ್ತುಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ದನಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮರೆಯಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ದಿನಾ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಗೆ ಕರೆಬೊಯ್ದು ತಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ಮರದ ಮೇಲೋ, ನೆರಳು ದಿಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇಂಥಾ ಗಿರಕಿಗಳನ್ನು ಉದುತ್ತಾ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವನು. ಅವನ ಗಾಯನ ಇಂಥಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಪೊಣಗಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವಾಗ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯು ಗಾಂಧಿಕೆ ಕೇಳಿತು. ಅದು ಮೆಟ್ಟಿಬಿದ್ದು ತನ್ನ ದನಗಳು ಮೇಯುತ್ತಿರುವ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು.

ಆಗ ಮೈಸವಿರೋಸುವಂತಹ ಅರ್ಜುನ ದೃಶ್ಯವೊಂದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ತುಂಬ ಬೆರಗಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮರದ ವಿಗ್ರಹದಂತಾಗಿ ನೋಡತೊಡಗಿದನು. ಹೀಗೂ ನಡೆಯುವುದುಂಟೆ? ಶರಭನ ನಾಲ್ಕು ದನಗಳೂ ಮೊಡ್ಡಮೊಂಡು

ಹುಲಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಅವನ್ನು ತಿವಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹುಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬರುವ ತಿವಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಓಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ದನಗಳೂ ಅದನ್ನು ಓಡಲು ಬಿಡದೆ 'ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಹಾಯ್ದು ಅತ್ಯಾಪೇಶದಿಂದ ತಿವಿದು ತಿವಿದೇ ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟುವು.

ಶರಭನು ತನ್ನ ದನಗಳ ಪೌರುಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟನು. ದನಗಳಾದರೂ ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ನಡೆಯದಂತೆ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಲು ತೊಡಗಿದುವು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಳೆ ಬಾರದೆಹೋಯಿತು. ನೆಲವೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಒಡೆದು ಹುಲ್ಲು ನೀರುಗಳಿಗೆ ಬರಬುದಿತ್ತು. ಶರಭನು ತನ್ನ ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬೂರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಮೂರದಲ್ಲಿ ಡೊಂಡು ಗುಡ್ಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಅದರಾಚೆಗೆಹೋದನು. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಂದವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ನೋಡಿ ಶರಭನಿಗೆ

[illegible]

ಅದೇನು ಹೇಳುವುದು ವಿಷಯ ? ಗುಡ್ಡದ
ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದ
ಗಲಿವೆ ಸೇರಿರುವುದಿವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಯುವ ಹೋದ
ಮಾಂಸವು ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಅದರಂತೆ
ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಆರತೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ದಿವಲವೆನ್ನು
ಬಿಡು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ
ಮೇಯಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಈ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ
ಬಿಡುವಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಿ ಮೇಯಿ
ಹೋಗಬೇಡ." ಎಂದರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು

[illegible]

“ನೀನು! ನೀನು ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು
ಬಹು ದುರ್ದೈವ! ಅವನು ದ. ಗ. ಅ. ಅ. ದ. ರ.
ಅಧಿಕಾರಿ! ಅವನು ಗೌರವ ಪಡೆದವನು. ಆ
ದಿವಸವು ನಮಗೆ ಬಹು ದುರ್ದೈವವಾಗಿತ್ತು.
ನಮಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು.

[illegible]

ಗೊಳ್ಳುವವರು ಜೀವಭಯದಿಂದ ಓಡಿ
ಬಿಡುವವರು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪಶುಗಳನ್ನು
ಮೊಲದ ಮೊಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರಾದರೂ ಆ ಕಡೆಗೆ
ಪಶುಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಾಣಿಸ
ಬಿಡುವುದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಗುಟ್ಟು ಶರಭನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ
ಸುಮ್ಮನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ದನಗಳು ಹುಲಿ ಸಂಹಾರಗಳಿಗೆ
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಷ್ಟೆ.

ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಯಾವ
ಕಾರಣದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳಭರಮ ಒಂದು
ಶರಭನ ದನಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ ಮೊಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡಿದನು. ಅವು ನಾಲ್ಕು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲಿತು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದನಗಳು. ಅವುಗಳ ಬದಲಾದ ಶರಭನು
ಒಂದು ಮರದಕೆಳಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕೋಣೆಯನ್ನು
ಕಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಕಳ್ಳಭರಮ ನೋಡಿದ. ಒತ್ತಳೆ
ಮರದಲ್ಲೇ ಆ ನಾಲ್ಕು ದನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ
ಒಮ್ಮೆ ಹಗಲು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮುಮ್ಮಡಿ
ತೋರಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಶರಭನು ಆ ದನಗಳನ್ನು ಅವಹರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಿ
ತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಯಾವ ಘೋರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರೆ
ಅವನು ಕಂಡದ್ದು, ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ
ಅಳಿದು ನೋಡಿ, ಮಾರಗೇ ದಿನ ಶರಭನ ದನಗಳಿಗೆ
ಕೂಡಾ ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು ಆ ವೈದರಿನೊಳಗೆ
ಅಡಗಿ ಕುಳಿತನು.

ಶರಭನ ದನಗಳು ಆ ಪ್ರಾತಕ್ಕೇ ಬಂದು ಮೇಯುವ
ಕೊಡಗಿರುವವು. ಶರಭನು ಮೆಗುವಾಡುತ್ತಾ ಪಾ. ರಂಭಿ
ಸಿದ್ಧವು ಆಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯದು
ಕಾಣಿಸುವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಮೆಚ್ಚಿದಳಂತಿತ್ತು.
ಅದರ ಅವನು ಸುಮಾರಿಸಿಕೊಂಡು ದನಗಳ ಕಡೆಗೆ
ಹೋದನು. ಅವನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ

ನಾಲ್ಕು ದನಗಳೂ ಒಂದು ವೈದರಿನ ನಾಲಕ್ಕು
ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಗಿ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ನಿಂತುವು ವೈದರಿನೊಳಗಿಂದ
ಹುಲಿಹಾರಿದ ಮರುತ್ತಾಗಲೇ ಹಾಯ್ದು ಹಾರಿ
ಕೊಡಿ ತಿವಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಅವು ಸಿದ್ಧವಾದುವು.
ಶರಭನು ಕೊಳಲಿನಾದವನ್ನು ಸಿದ್ಧವಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು
ವಿಚಿತ್ರನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ವೈದರಿನೊಳಗಿನ ಕಳ್ಳ ಭರಮನಿಗೆ
ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಹನ್ನೆರಡು
ಕೇಳಿ ದನಗಳು ಹೆದರಿ ಓಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನು
ಅಪ್ಪಾಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ವೈದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ನಿಂತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಅಂದರೆ
ಭಯವಿಲ್ಲವೇನೋ?

ಅವನು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಆ ಗರ್ಜೆ
ನೋಡು ದನಗಳು ಹೆದರದೆ ಭುಸುಗುಡುತ್ತಾ
ಗುರಿಸುಕೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ಭರನೆ ಗಿರಿ "ದಮ್ಮದ್ದರೆ

ಬಾ ಹೊರಗೆ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೋತೇವೆ " ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದ್ದುವು. ಭರಮನ ಮೈ ಜುಮುಗುಟ್ಟು ತೊಡಗಿತು.

ತನಗೆ ದನಗಳು ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅವಾಯ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯಲು ಕಳ್ಳ ಭರಮನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದೇಶಾಯಿತು. ಅದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಬೆವರಿಳಿಯ ತೊಡಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹುಲಿಯಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಿಂಹದಂತೆಯೂ ಕೂಗಿ ಹೆದರಿಸ ತೊಡಗಿದನು. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಭಯಂಕರ ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಗ್ರಾಮವರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ವಶುಗಳು ಹೆದರಿ ಎತ್ತಕ್ಕೋ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕಟ್ಟುಹಾಕಲ್ಪ ಬಿದ್ದುವು ಕೂಡಾ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡೇ ಓಡಿ ದುವು. ಊರೊಳಗಿನ ಜನರು ಆ ವಶುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಚೆ ಈಚೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಶರಭನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ. "ನನ್ನ ದನಗಳು ಹುಲಿಯನ್ನೂ, ಸಿಂಹವನ್ನೂ ಓಡಿ ದಿವೆ! ಯಾರೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿರಿ! ನೋಡಿರಿ!" ಎಂದು ಕೆಲವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು ಅವರು ಜೀವವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಶರಭನ ಹಿಂದೆ ಬಂದರು

ನಾಲ್ಕು ದನಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಪೋ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಶರಭನು ನಿಂತನು. "ಎಂದು ಮರು ಅಶ್ವಾರೂದಿದ. "ಎಲ್ಲಿದೆ ಹುಲಿ?" ಎಂದ ಕೇಳಿದರು

"ಅದು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡು ದೆಯೇ? ನನ್ನ ದನಗಳು ಸೀಳಿಹಾಕಲಾರವೇ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆ ಪೋದರಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಬಿಸುಡಿರಿ ಹುಲಿಯ ಹಾಗೂ ಸಿಂಹದ ಹಾಗೂ ಕೂಗುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತ ನೋಡಿ! ಎಂದ ಶರಭ.

ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬಲವಾಗಿ ಕಲ್ಲು ತೂರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಲೇ ದನಗಳು ಪೋದರಿನ ಗುರಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಚೆಗೆ ಹೋದುವು ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕಳ್ಳ ಭರಮ ಪೊದೆದೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದು ತಡಕಾಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಜನರ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ತಮ್ಮ ದನಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಮಾಡುವ ಉಪಾಯ ದವನು ಇವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊನೆ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು ಅಂದಿನಿಂದ ಶರಭನು ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಂತಾದನು ಊರೊಳಗಿನ ವಶುಗಳು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಯುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯದಾದುವು.

ಅಂಶದೇಶ

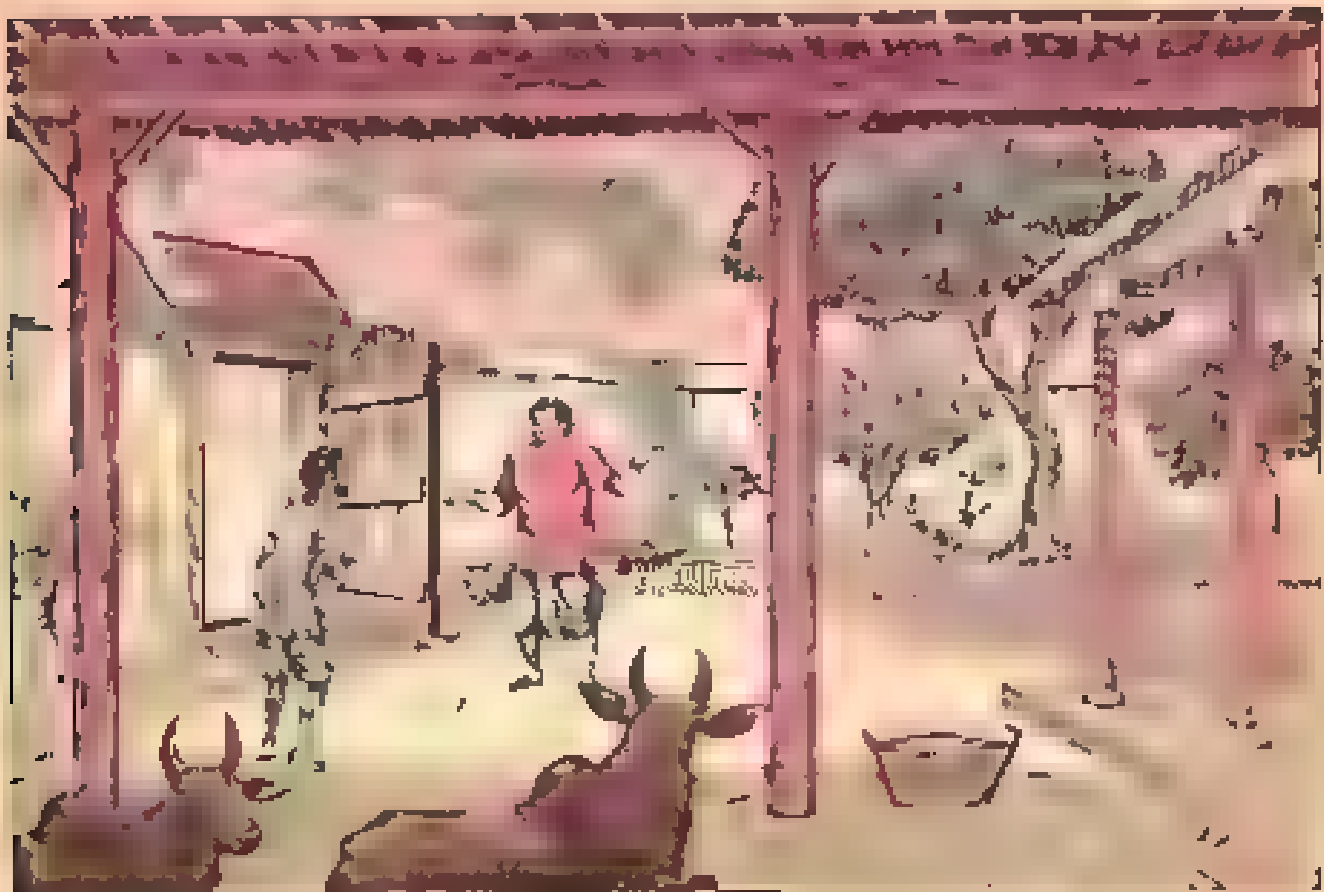
ಕೊಡುತಾನುಯ್ಯ, ಮತ್ತೆ ಅತ್ತವನು "ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿದ ಒಳ್ಳೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಂದೂಕು ಅಮ್ಮನನ್ನು
ನಿಂದಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಯ್ತು, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ್ದು ಕಂಡಿಲ್ಲ." ಎಂದಿತು. "ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿ" ಎಂದನು. "ನಾನು
ತಾವಮ್ಮ, ಕಾಣಿಸೋ ಕೊಡುತಾನುಯ್ಯ, ನೀನು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡತು " ಈ ಮನೆಯನ್ನು ನಾನು ಲಕ್ಷ
ಮಾತುಗಳಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದೆ" ಎಂದನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯ್ತು.

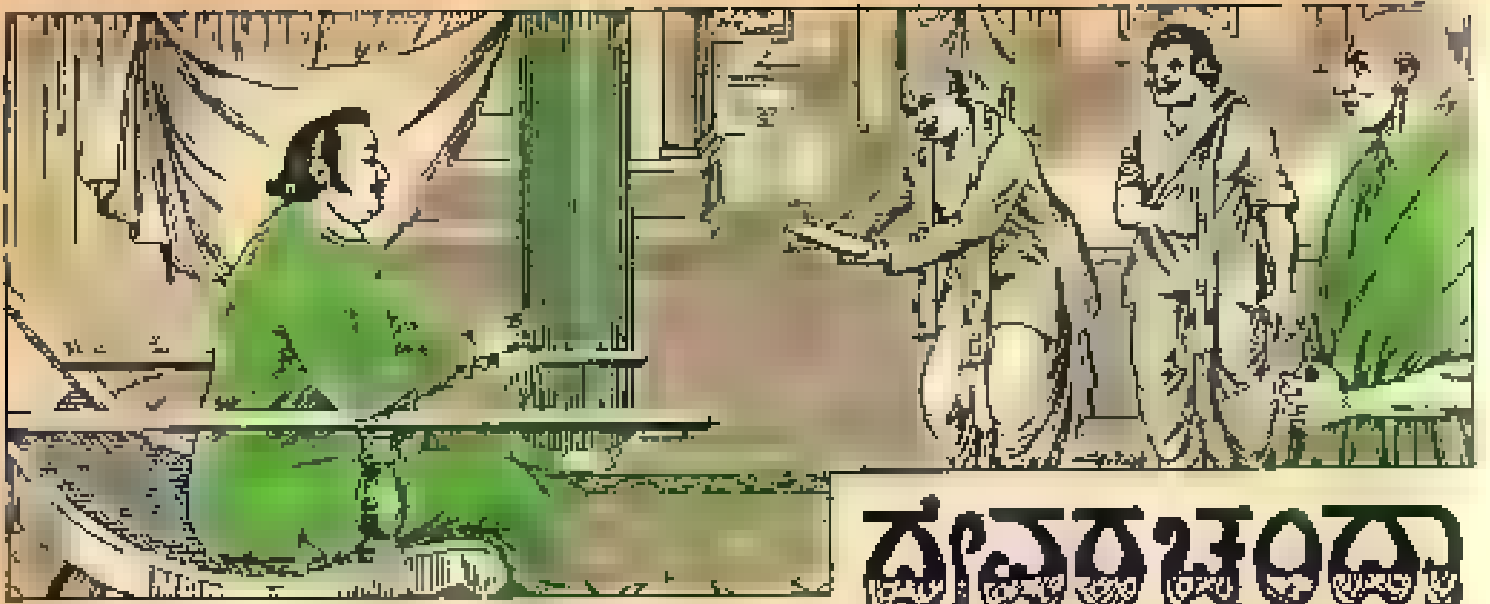
ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಎಂದ ಯಾರೂ ತರಬೇತು ಪಡೆದವರನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಅಡಗು
ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಲಿದರ ನಗಲು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ
ನಿಂತು ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬಾರದಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಒಲಿದರ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊ
ಗಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದರು.

“உய்யுதற்கு உதவி செய்யுமா” என அன்பு நகரம் கேட்கிறது.

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಸನಿಗೆ ಎಣಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಹಾ ಕುಸುಮನು ಅರಸನಿಗೆ
ಕೃತಜ್ಞತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ, "ನೀವು ಮಹಾ ಕುಸುಮ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು
ಕರೆದರು. "ಈ ಪಾಠವನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿಗಲಿಸುತ್ತೀರಿ" ಎಂದಳು.

— 403 —

ದವರಚಂದ್ರ

ಗೊಣಾಲವುರವ ಜಮೀನ್ದಾರರು ತುಂಬಾ ಜಿವುಣ
ರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಜಿವುಣರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ,
ಹತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿ ನಡೆಯುವ
ಗುಣವೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ.

ಅದರ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವ್ಯತಿ
ರೇಕ ಗುಣದವಳು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೇವರ
ಭಕ್ತಿಯೂ ತುಂಬ ಅವಳಲ್ಲಿತ್ತು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಊರವರು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಾ
ಲಯವನ್ನು ಅಭಿಷ್ಠದ್ವಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ
ಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮ
ನವಮಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದೂ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಆದುದರಿಂದ ಬೇವಾಲಯದ ಧರ್ಮಕರ್ತರು
ಮುಂದಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮನೆಗೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಚಂದಾ
ಕೊಡುವರೆಂಬ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರ
ಹೆಂಡತಿ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಕೊಡಿಸ
ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಅವರಿಗೊಂದು ಆಶಯವು ಹೀಗೆ
ಒಂದ ಧರ್ಮಕರ್ತರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಚಂದಾ

ಕೊಡ ಕೂಡಲೇ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕೊಡಲಾರೆನೆಂದು
ಒಮ್ಮೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "ಅದಕ್ಕೇನು ಮಹಾ ?
ಊರೊಳಗೆ ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ
ಆ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿರಲ್ಲ ?" ಎಂದರು.

"ತಾವು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ
ಯಾರೂ ಅದ್ದು ಮಾಡು ಹೇಳಲಾರರು. ಅದು
ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಾಕಿಸಿಬಿಡ
ಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯಿಂದ ಬಂದವು ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಿಮ್ಮ
ಕೈಗುಣದ ಮೇಲೆ ನಮಗೊಂದು ನಂಬುಗೆಯಿದೆ
ಸ್ವಾಮಿ ದಯಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದರು ಕಾರ್ಯ
ದರ್ಶಿಗಳು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, "ಸರಿ ಸರಿ,
ನನ್ನ ಚಂದಾ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ
ಅದರೇ ಈಗಲೇ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡು
ದಿನ ತಾಳಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದರು.

'ಹಾಗೇ ಮಾಡಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಮಾತು
ಸಾಕು ಸಾಯಂಕಾಲ ತಾವು ಗ್ರಾಮದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ದಯ
ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ, ಚಂದಾ
ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಸಾವಿರ

“...ನಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮವಕ್ಕೆ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಮೇಲಿಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು”
ಎಂದರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಇಂತೆ ಕಮಿಷನಾರರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ
... ಅವರ ವಿನಯದ ಭೇಟಿ ಸೇರಿದ ತಾನೇ...
... ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು
ಆ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಾಂತರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
... ಸುಸ್ಥಾನದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ
... ಕೂಡುವವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ತನ್ನ ಗಂಡನು ಕೆವಲ
... ಕೂಡಲೇ ಹೋದರು ದೂರದಿಂದ ಬಂದು ಅವ
ಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿಲ್ಲೇ
... ಅವಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೂಡು.
“ಆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನಾನೇ ನಿಮಗೆ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮತ್ತೆ ಅವರ ಹತ್ತರ ಬಂದು
ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಪದವನ್ನು ಬೇಡ” ಎಂದಳು
ಅವಳು, ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ

ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮವಕ್ಕೆ
ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಕೊಡಲು ಕೂಡುವವರಾದ ಬೆಂಚುಗಳ.
ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದವು. ಅವಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡು
ತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, “ಹಾಗಾದರೆ
ಸರಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಅದರ
ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.”
ಎಂದು ಅವಳು ಅದು ಮಾಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ
ವಾಗಿ ಹೇಳಿ, “ಈ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಗಾಗದಿರಲಿ,
ಇನ್ನು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗ್ರಾಮದ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಕಮಿಷನಾರರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುವವರೂ
ಮೆಚ್ಚಿಕರಾದರು. ಕಮಿಷನಾರ ಮಹಸಿಯರು
ಹಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾ
ರೆಂದು ಸಭಾವಲಯದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಪ್ರತಿ
ಪದಿಸಿ ಕಮಿಷನಾರರೊಂದಿಗೆ “ಈ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬರುವ ಬಂದಾ

ದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಡಿರಿ" ಎಂದರು ಅಷ್ಟು ಜನರ ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಚಂದಾ ಹಾಕುವಂತೆ ಕೇಳುವರೆಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ್ಡಿಬಾಗಿ "ಸರಿ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದರು ಬಿಡದಿದ.

"ಅದಕ್ಕೇನು ಬಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿವುದೇನೋ ಹಾಕಿ ಬೋಣ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ತಾವು ಕೊಡುವಂಥಾವಸ್ತನ್ನು ಆ ಮೇಲೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು" ಎಂದರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇರಲಾರವೆಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹತ್ತನ್ನೂ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಪೀಡೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡು ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿದರು. ಯಾವುದೋ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು ತಗಲಿತು.

ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಎಲ್ಲವೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳು! ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದಾಗ ಸರಿಬಾಗಿ ಹತ್ತು ಇದ್ದುವು ಅವರಿಗೆ ಗಂಟಲು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು.

"ಮಹನೀಯರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಕೊಡುವ ಕೆಂದಾಯಿತು! ನಮ್ಮೂರ ಜಮೀನ್ದಾರರದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಉದಾರ ಹೃದಯ!" ಎಂದು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ. ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ. "ಯಕ್ಷಧ್ವವರೆಲ್ಲಾ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು."

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಸುಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ತರುವಾಯ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಕಾರ್ಯವು ಉತ್ಸಾಹ ದಿಂದ ಸಾಗಿತು ತುಂಬಾ ಹಣ ಸೇರಿತು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಗ್ರಾಮದ ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೇರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ. "ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹೂದ ಕಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಒಂದು? ನೀನೇನಾದರೂ ಇಡಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅದರೆ! ನಿಮಗೆ ಹೇಳೋಣವೆಂದು ಮಾಡಿ ಮರೆತು ಹೋದೆ ನೋಡಿದಿರಾ! ಅವಾಗ ರೈತರು ಧಾನ್ಯದ ಲೆಕ್ಕದ ಹಣ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಗತ್ಯ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಚಿಟ್ಟೆ ಕೆಲಸದ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಮರೆತೆ. ಏನಾಯಿತು? ಹಣ ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಸಾವಿರದ್ದು ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದದ್ದು ಇನ್ನೆರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದಳು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹೆಂಡತಿ.

ಜಮೀನ್ದಾರರು "ಹೂಂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದೆ" ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿ ಆಚೆಗೆ ಹೋದರು.

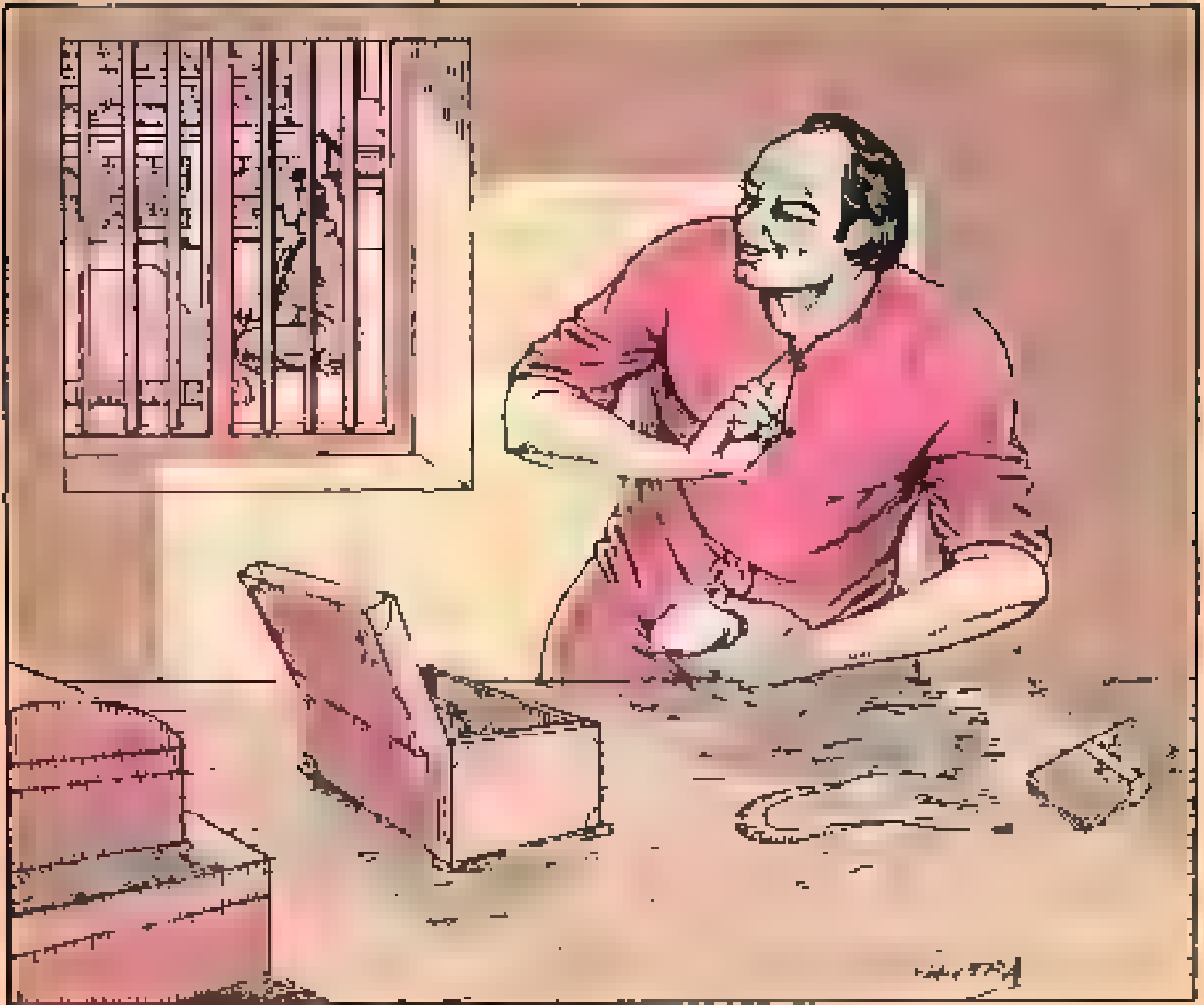

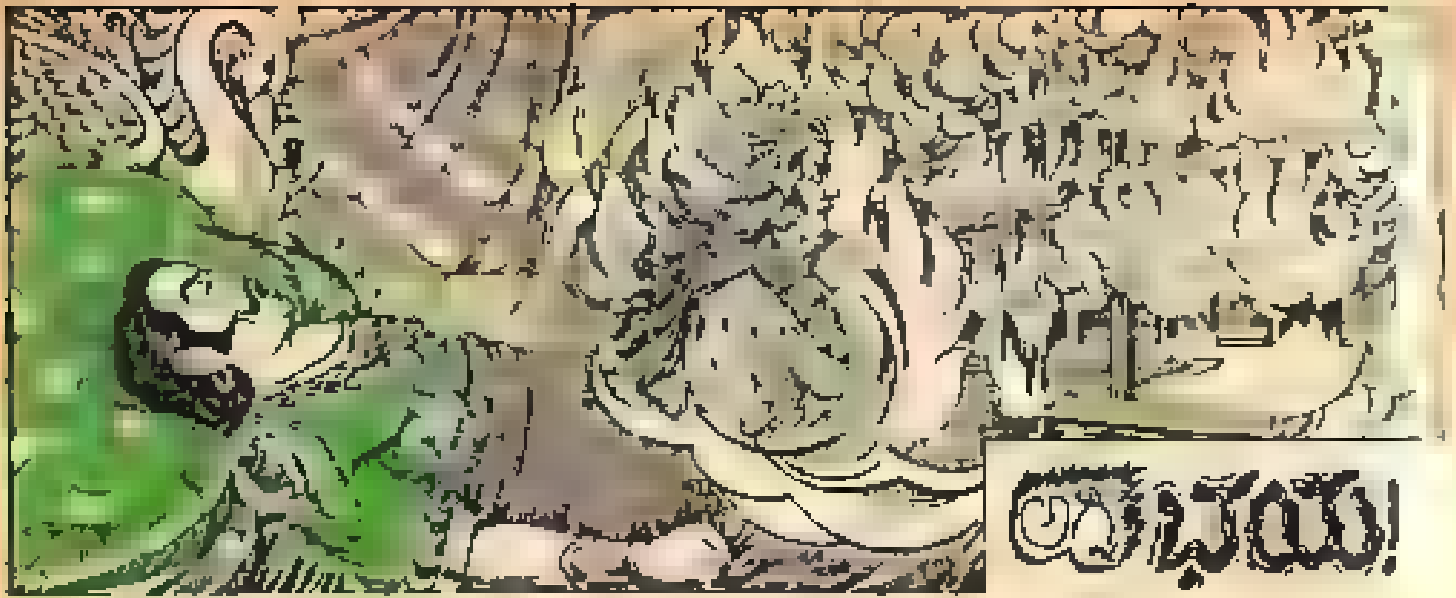
ಉಪಾಯ ಕೆಟ್ಟಿತು

ಹಿನ್ನೆ, ಧನಿಕರು ಎಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹ ಹತ್ತಿರ ನಗರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಗರಗಳು ತಯಾರಾದುವು. ಧನಿಕರು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಲೆಯ ನೂರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. "ಒಂದು ಮಂಗಳವಾರ ದಿನ ನನ್ನ ತಮ್ಮನೊಡನೆಗೆ ಎಲೆಯ ನೂರು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ನಗರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಧನಿಕ ಹೇಳಿದನು. "ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯುವೆ" ಎಂದ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹ. "ಹಣ ತರುತ್ತಾನಲ್ಲವೋ. ಅದೇ ನಿಮಗೆ ಗುರುತು" ಎಂದ ಧನಿಕ.

ಈ ಸಂಭಾವನೆ ಕೇಳಿದ ಒಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರನು ಮಂಗಳವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲೆಯ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತಂದು ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಗರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರ ಧನಿಕನು ನೋಡುವುದರ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲೇ ಹಣ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಗರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಿಗೆ ನಡೆದ ಮೋಸವು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅವನು ಎಲೆಯ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗಿದ್ದ ಗಿಲ್ಬನ್ನಾಗಳು ಕೆಲವನ್ನು ತಂದು ಮೋಸಗಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಲಾಭಯ!

ಹೀರನು ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ರಾಜವರನಾದ ಎಂಬ ರಾಜನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮೂಢವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗಿರುವ ಈ ಮೂಢವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಆಗಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರ ಸಂಕಟಗಳಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಂಚಾವದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದೊಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಗ್ನಿದೇವನು ಕಂಡುಬಂದನು. ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಗಿ ಬೊಮ್ಮನು ಉರಿಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ರಾಜಭವನವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ರಾಜಭವನವು ಭಗ್ಗನೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯು ತೊಡಗಿತು.

"ಬೇಕೆ! ಬೇಕೆ! ಉರಿ! ಉರಿ! ಬನ್ನಿ! ರಕ್ಷಿಸಿರೋ!" ಎಂದು ರಾಜನು ಬೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಮೊದಲು ರಾಜನಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಓಡಿ ಬಂದರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಯೂ ಬೇಕೆ ಕಾಣದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓಡಿ ಬಂದವರು

ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಿಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ನವು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವನು ಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಆ ಸ್ವಪ್ನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು, "ಅಪ್ಪೇ ತಾನೇ? ಅದನ್ನೇನೂ ರಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪುರುಷಗಳೇ" ಎಂದರು.

ಅದರ ರಾಜನಿಗೆ ಅವರ ಹಾರಿಕೆಯು ಮಾತು ಓಡಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಬೆಳಂಚಾವದಲಿ ಬಿದ್ದ ಸ್ವಪ್ನವು ನಿಜವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ತಕ್ಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬೇಕೇಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನು ಭವನದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಬೇಕಿಲ್ಲದ್ದು ದೀಪವನ್ನೂ ಉರಿಸಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಿವ್ಯಗಳಿಗೆ ನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದನು.

ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆದಿಗ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬಿಡುಬಿಡು ಮಾಡುವ ಅಡ್ಡಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭವನದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಗಾಢಾಂಧಕಾರವೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡುವವರು ತಲೆ ತಲೆ ತಾಗಿಸಿಕೊಂಡೂ, ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಅವಯವ ಉಳುಕಿಸಿಕೊಂಡೂ ಕಷ್ಟಪಡತೊಡಗಿದರು.

ಈ ದುರ್ದೈವಿಯು ಏ ರಾಜಭವನವನ್ನೂ ಆದರಲ್ಲಿ
 . . . ಮಾಡುವಪರವನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಯುವು
 'ಬುದ್ಧು ಸಭಿಕರಿಗೆ ದೊರಕು ಸುಖವನ್ನಾಯಿತು
 ಉದ್ಧುನು ಎಂದ್ರಹಾಲಿಕನು. ಸೋಮನಾಥನು
 'ಈ ದಿನ ಆಶ್ವಾನ ಪುರೋಹಿತನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ
 ತನ್ನದೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

"ಪರೇಶನೆಂಬ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ತಂದೆ ನೆರೆಯಾಡು
 ಕ್ಷೇತ್ರದ. ಅವನು ಇಂದ್ರಹಾಲ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ದೇವ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಆಗ್ನಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ
 . . . ಅವನು ಕುಳಿಯುವ ಮಹಾ ರಾಜರಿಗೆ ಪರಿ
 ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನೋ. ಅವರಿಂದ ಇಂದ್ರಹಾಲದ
 ದೇವಾಲಯವಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಪಟ್ಟು,
 ರಾಜಭವನವೊಳಗೆ ಬೆಳಕು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು
 ಸಾಧ್ಯವಿದೆ"

ಸೋಮನಾಥನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ
 ಪರೇಶನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲಾಯಿತು ಆದರೆ, ಮೊದಲೇ
 ಆಶ್ವಾನದ ಪುರೋಹಿತನು ರಾಜನಿಗೆ ಪರೇಶನ ಆಗ್ನಿ

ಪರೀಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದನು
 ಅಂತಹ ಪರೇಶನು ಒಂದು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಕಣ
 ಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಲು
 ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಚಾಲದೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಗಾಜಿನ
 ಚಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಅದರ ಮೇಲಿನ
 ಭಾಗವು ಎರಡು ಅಂಗುಲ ವ್ಯಾಸವಿದ್ದಿತು. ಮೇಜೆಯ
 ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಯೂರದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಟ್ಟು
 ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಮನೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದನು.
 ಮಯೂರದ ಬತ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಉರಿದು ಅರಿ
 ಹೋಯಿತು ಚಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಂಕ್ತಿ
 ವಾಲಾಗದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಪಂಕ್ತಿ ಚಮನೆಯ
 ಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ಮಯೂರದ ಬತ್ತಿ
 ಮತ್ತೆ ಅರಿಹೋಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಪರೇಶನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಈಗ
 ಬೆಳಗುವ ಮಯೂರದ ಬತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಚಮನೆಯನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ

ಅಗ್ನಿ ಪಶೀಕರಣ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ನೂರು ಬಿನ್ನದ
ಮೂಹೂರೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದನು.

ಯಾರೂ ಮತಾಡಲಿಲ್ಲ. "ನೋಡುವೆಯೇನು?
ಸೋಮನಾಥ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಸೋಮನಾಥ
ನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

"ಇದು ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ ಪುಭೂ!
ವೈವಾಸಾಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಅಗ್ನಿ ಪಶೀಕರಣ ವಿದ್ಯೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದು ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇರ
ಬಹುದು ಅವರೇ ಮಾಡಲಿ, ನೋಡೋಣ" ಎಂದ
ಸೋಮನಾಥ

"ಹೌದು, ನನಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಪಂದ್ಯ ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದನೇ? ನಾನು ಹನ್ನೆರಡು
ಪರ್ವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಅಗ್ನಿಮಂತ್ರ ಸಾಧಿಸಿ
ದ್ದೇನೆ. ಇದೋ ನೋಡಿ. ಈ ತಗಡಿನ ಮೇಲೆ
ಆ ಮಂತ್ರ ಕೊರೆಯಲಾಗಿದೆ." ಎಂದು ಪರೇಶನು
ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಲೋಹದ ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗಿನ
ತಗಡನ್ನು ತೆಗೆದನು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಅಕ್ಷರಗಳು ಕೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು ಆ ತಗಡು
ಪತಾಕೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಿತು.

ಅದನ್ನು ಅವನು ಚಮಾಳೆಯ ಮೇಲು ಭಾಗ
ದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತಗಡು ಒಳಗಡೆಗೆ ಸೇತಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ,
ಮಯೂರದ ಒತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದನು

ಈಸಾರಿ ಮಯೂರದ ಒತ್ತಿ ಅದರೇ ಇಷ್ಟ ನಿಶ್ಚ
ವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬೆಳಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು
ಅದರ ಆ ತಗಡನ್ನು ತೆಗೆದಕೂಡಲೇ ಮಯೂರದ ಒತ್ತಿ
ಆರಿಹೋಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲ ತಗಡಿನ ಮಹಿಮೆ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ರಾಜನೂ ಅವನ ಅನುಚರರೂ
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿ ತಲೆದೂಗಿದರು ಪರೇಶನು
ಅಂಪು ಅನೇಕ ತಗಡಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಗ್ನಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ಅವುಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅಗ್ನಿಯ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ರಾಜಭವನದೊಳಗಿನ ಜೀವನ ವು
ಯಥಾ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಜಾಲ
ನಡೆಸಿದವನು ಸೋಮನಾಥನೇ. 'ಚಮಾಳೆಯೊಳಗೆ
ಮಯೂರದ ಒತ್ತಿ ಬೆಳಗುವಾಗ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಣ
ವಾಯು ಮುಗಿದು ಅದು ನಂದಿ ಹೋಗುವುದೂ
ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮ ಪರೇಶನು ಆ ಚಮಾಳೆಯ ಮೇಲೂ
ಘಾಗವನ್ನು ತಗಡಿನಿಂದ ಎರಡಾಗಿ ಎಭಜಿಸಿದಾಗ
ವ್ಯಾಣವಾಯು ಒಂದರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತ,
ಎರಡನೇ ಅರ್ಧದಿಂದ ಹೊಸಗಾಳಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸು
ತ್ತಿರಲು, ಮಯೂರದ ಒತ್ತಿ ಅನಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ
ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ

ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಯಾಂಗ್‌ನು ನದಿಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದ್ದಿಲು ಗಣಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಇದ್ದಿಲು ಗಣಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಚಿನ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಗದು ತೆಗೆದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಇದ್ದಿಲು ಗಣಿಯ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಾಡೆಯಪ್ಪು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಇದ್ದಿಲು ಹೆಚ್ಚಿ ಪಿಂಗನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಪಿಂಗನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳೂ ಜಜ್ಜಿಹೋದವು.

ಚಿನ್ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕಡೆಯಿ ಸಿದನು. ಪಿಂಗನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದು ಕಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗೆ ಪಿಂಗ್ ಕುಂಟಿನಾಗಿ. ಅವನಿಗೆ ದಿನ ದೂಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಚಿನ್ನನೊಂದಿಗೆ. "ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಆ ಇದ್ದಿಲು ಗಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ದಟ್ಟ ದರಿವ್ರಸನ್ನಾಗಿ ವಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ

ಯೆಂದು ಗಣಿ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಚಿನ್ ಅವನನ್ನು ಗಣಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸೇರಿಸಿದನು. ಪಿಂಗ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ. "ಓ ಅವಯ್ಯಾ! ಗಣಿ ದೇವತೆಯೇ! ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹೇಗೆ ಒದುಕ ಬೇಕು? ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು? ನೀನೇ ಹೇಳು!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ಗಣಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಕೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಪಿಂಗನ ಸವಿನಾವದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಮೂಟೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಪಿಂಗ್ ಅತ್ಯಾತುರ ದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದುವು. "ಗೌರವಿ ಒದುಕಿಸಿದಳು." ಎಂದು ಪಿಂಗ್ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ಅದುವರೆಗೆ ಪಿಂಗನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯಿಂದಿದ್ದ ಚಿನ್ ಅಂದಿನಿಂದ ಪಿಂಗನ ಮೇಲೆ ಅಸೂದೆಯಿಂದ ಉರಿಯತೊಡಗಿದನು. ಪಿಂಗನಿಗೆ ಕಾಲುಹೋದರೆ ಏನಾಯಿತಾಗಿ? ಶ್ರಮಪಡದೆ ಜೀವಿ ಸುವ ಮಾರ್ಗ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲ್ಲ!

ಮರುದಿನ ಚಿನ್ ಇದ್ದಿಲು ಗಣಿಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ "ತಾಯಿ! ಗಣಿ

ಮೇವತೆಯೇ ! ನನ್ನ ಜೀವನವು ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆಯಲು
ದೂರ ಹಾಕಿ ಕೊಡಮ್ಮಾ ! ಕೊಡು, ಕೊಡು " ಎಂದು
ಪದೇ ಪದೇ ಕೂಗತೊಡಗಿದನು

ಚಿನ್ನನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಗನಿದೇವತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
"ಚಿನ್, ನಿನಗೇನು ಕಡಿಮೆ ? ಕಪ್ಪವಟ್ಟು ಬದುಕುವ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬನಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು

"ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಹೀಗೆ ಕಪ್ಪವಟ್ಟೇನು ? ನನಗೂ
ಎನಾದರೂ ನಿಧಿ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೇ ?
ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ಮರೆಯಲಾರೆ " ಎಂದನು ಚಿನ್

ಪಿಂಗನ ಹಾಗೆ ನೀನು ಕೂಡಾ ಏನನ್ನಾದರೂ
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ ? " ಎಂದು ಗನಿದೇವತೆ ಕೇಳಿ
ದಳು. ಚಿನ್ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. " ಹಾಗಾದರೆ
ನರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು
ಅವನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡು. ಅವನಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ
ಮೇಲೆ ಇಕ್ಕಡು ಬರತೊಡಗುತ್ತದೆ ಒಬತ್ತನೇ
ಇಕ್ಕಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿರುವ
ದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ತಂದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಿಡು "
ಎಂದಳು ಗನಿದೇವತೆ

ಚಿನ್ನನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಂತಾನ ಹುಟ್ಟಬಹುದು
ಅದರ ದನರಾಶಿ ಸಿಗಲು ಇಗರ ಹೊರತು ಬೇರೆ
ಮಾರ್ಗವೇನಿಲ್ಲ ಚಿನ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮಗ
ಮನೆ ಮುಂದೆ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಚಿನ್ ಅವನನ್ನು

ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಅವನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡತೊಡಗಿ.
ಚಿನ್ನನ ಮಗನಿಗೆ ಇಕ್ಕಡು ಬರತೊಡಗಿತು. ಪರ
ಇಕ್ಕಡು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ೭
ಮಗನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ಛಾದ
ಬರವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು ಆಗ ತನ್ನ ಮಗನ
ತನ್ನ ನಿಧಿ ಎಂಬ ಮಿಂಚು ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
ಮಿಂಚಿತು ಚಿನ್ ಮಗನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು, ಗನಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದನು.

ಚಿನ್ನನ ಮಗನಿಗೆ ಇಕ್ಕಡು ಬರವುದು ನಿಂತಿತು
ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ ಒಡಿಹೋಗಿ ಇತರ ಹುಡುಗ
ರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದನು.

ಚಿನ್ನನನ್ನು ನೋಡಿ ಗನಿದೇವತೆ ನಗುತ್ತ,
"ಹುಚ್ಚಾ ! ನಿನಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ನನಗಿದ್ದರೆ ಪಿಂಗನ ಕಾಲು ಮುರಿಯದಂತೆ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ ? ದೇವತೆಯೇ ಈ ಗನಿಯನ್ನು
ಒಂದು ವಷಃ ಪವರೆಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು,
ನನಗೆ ಲಂಚವಾಗಿ ಆ ಸಾಣ್ಣದ ಚೀಲ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಅದು ಪಿಂಗನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಅದು !
ಚಿನ್, ನಿನ್ನ ಬಾಹು ಮಂಡಗಳಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ನಿಧಿ
ಆಡಗಿದೆ. ಚಿನ್ನದಂತಹ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಮುದ್ದು
ದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೋಗಿನ್ನು ! "
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು.

ಭ್ರೂನಿಧನ ಯಾತು?

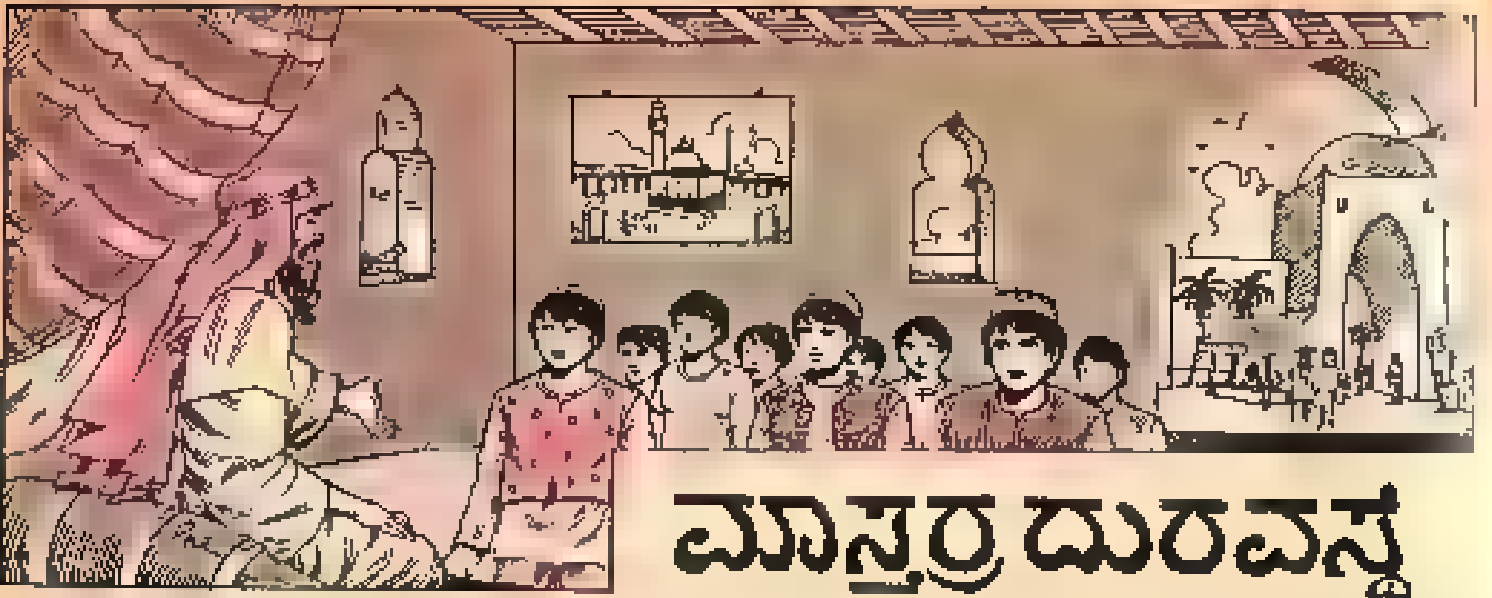
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೦, ಶ್ಲೋಕ ೨೨-೨೩

ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ

ವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು:

ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ

ಮಾಸ್ತರ ದುರವಸ್ಥೆ

ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಖರೀಫನಾದ ಹಾರೂನ್ ಅಲ್ ರಷೀದ್ ಬಾಗ್ನಾದನ್ನು ಪರಿವಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓಬ್ಬರು ಮಾಸ್ತರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರು ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಮಾಸ್ತರ್ರಯ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಸ್ವಭಾವ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾದರೂ ಹುಡುಗರನ್ನು ಆಡಲು ಬಿಡದೆ, ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಓದಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾಸ್ತರ, ಕಾರ್ಕಿಣ್ಣವೇ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಮಾಸ್ತರು ಆಗತಾನೇ ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವಾಗ, ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು. "ಇದೇನು ಮಾಸ್ತರೇ! ಇವತ್ತು, ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಯಾಕೆ ದೇವ್ರೇ? ಸೌವ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಮಾಸ್ತರರು "ತೂತೂ" ಎಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. "ಹೌದು ಹೌದು!

ಮಾಸ್ತರರಿಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ!" ಎಂದರು ಪುನಃ ಹುಡುಗರು ಮಾಸ್ತರು ಆ ಹುಡುಗರ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿದರು ಆದ್ದರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಗವಿರುವಂತೆ ತೋರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಗಟುವಾದಿ. "ತೂ! ಪಾಠವನ್ನು ಓದಿರಿ ನೋಡುವಾ! ನಾನು ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ ಮಾತಾಡುವಿರಾ? ಪೋಕ್ರಿಗಳೇ!" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗ ಮಾಸ್ತರ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಗಾಬರಿಯಾದವನಂತೆ. "ಅಲ್ಲಾನ ಸಹಾಡುವಿರಲಿ ಮಾಸ್ತರೇ! ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ತುಂಬ ಹಳದಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿದೆ, ಶಾಲೆ ಪಾಠ ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮಾಸ್ತರೇ. ನೀವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋದು ಒಳ್ಳೇದು ಬೇವರೇ." ಎಂದನು.

ಉಳಿದ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮಾಸ್ತರು ಬದಲು ತ್ವರಣೆ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಷ್ಟು ಶಂಕೆಯನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ನಮ

ಯಿಗಿಯೂ ತನಗೇನೋ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ವ್ಯಾಧಿಯ
 • ಶ್ರೀಣ ಹೊರಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿರುವಂಥ ರೋಗವಾದರೆ
 ಅದು ತುಂಬ ಆವಾಹನಾಯೆಂದೂ ಅನಿಸಿತು.
 “ಎವರು ಕೂಡಲೇ ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು,

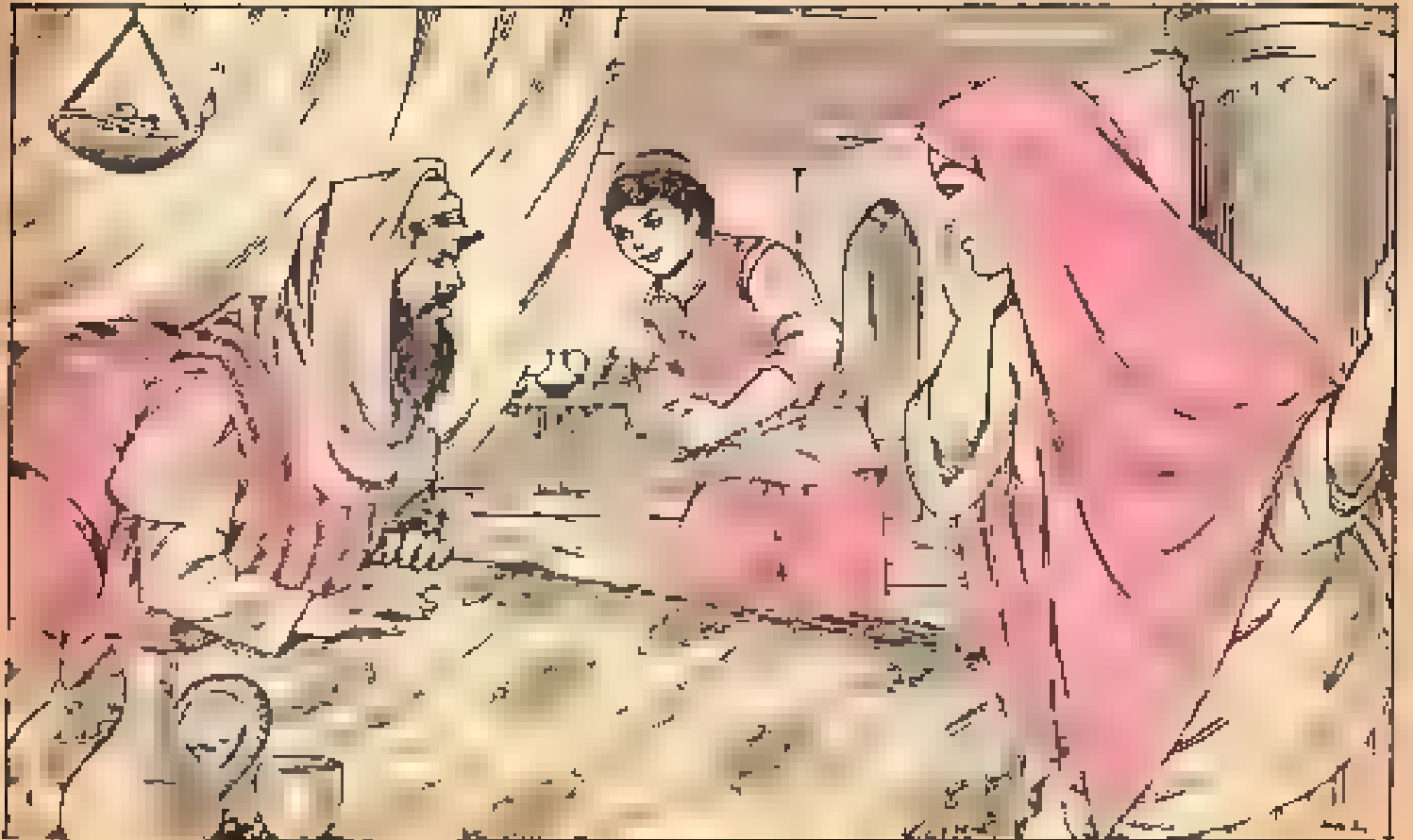
ಸರಿಯಪ್ಪ, ಇವತ್ತು ನೀಗೇ ನೋಡೋ” ಎಂದು
 ಶಾಲೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮನೆಗೆ
 ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದರು ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
 ಯನ್ನು ಕರೆದು, ಅರಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ಏನಾ
 ಗರೂ ಕಷಾಯ ಕುಡಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು
 ಗಂಡನು ಒಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಲಗಿದ್ದನನ್ನಾ, ಕಷಾಯ
 ಕುಡಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಹೆಂಡತಿ ತುಸು ಗಾಬರಿ
 ಯಾಗಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಕಷಾಯ ಕುಡಿಸಿಕೊಡಗಿದಳು.

ಕೃಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ
 ಬಂದು, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಇವತ್ತುನಾಲ್ಕು ದಿರಹಾಂ
 ನಾಣ್ಯಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ,
 “ಮಾಸ್ತರೇ, ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ
 ಬಂದಾ ಹಾಕಿ ಈ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು” ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ
 ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ತುಂಬಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ಹುಟ್ಟಿತು,
 ಅವರಿಗೆ ಆ ದಿನ ಆಟವಾಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ
 ಬಟ್ಟಿರು, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದಾ
 ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿವಾರೇಂಬ ಗೊತ್ತು ಆ ಮಾಸ್ತರ ತಲೆಗೆ
 ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗಂದವಾದರೂ,
 ತನ್ನ ರೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು
 ಇತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
 ಮಾರಣೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದು, ಮಾಸ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ
 ಭಯಪಡುತ್ತ, ‘ಅಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಮಾಡಬೇಕು
 ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಳದಿಯಾಗೇ
 ಇದೆ !’ ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ್ತರು, ತಾನು
 ಶ್ರಮೆಯಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪ್ರತಿಯಲೇಬೇಕೆಂದೂ, ಅದ
 ಕಾಗಿ ಹುಡುಗರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಮಿಡೆ
 ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು ದೊಡ್ಡ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. "ನಾನು ವಿವರ ಕುಡಿದು ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಶಾಲೆ ನೋಡಿ ಕೋಪ್ತು ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಬೇರಾಗಿ ಓದಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಚಂದಾ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಇವತ್ತಿನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟು. "ಇವು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು" ಎಂದನು.

ಮಾಸ್ತರಿಗಾದ ಅನಂದ ಅಪ್ಪಿಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಿ ಲಾಗದು ಅದರ ತನಗೆ ಯಾವ ರೋಗವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೇನು? ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟು ವಾತ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಬರುವ ಚಂದಾ ಹಾವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಹೀಗೆ ಸಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಸಾಗಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂದುಕೊಂಡರು.

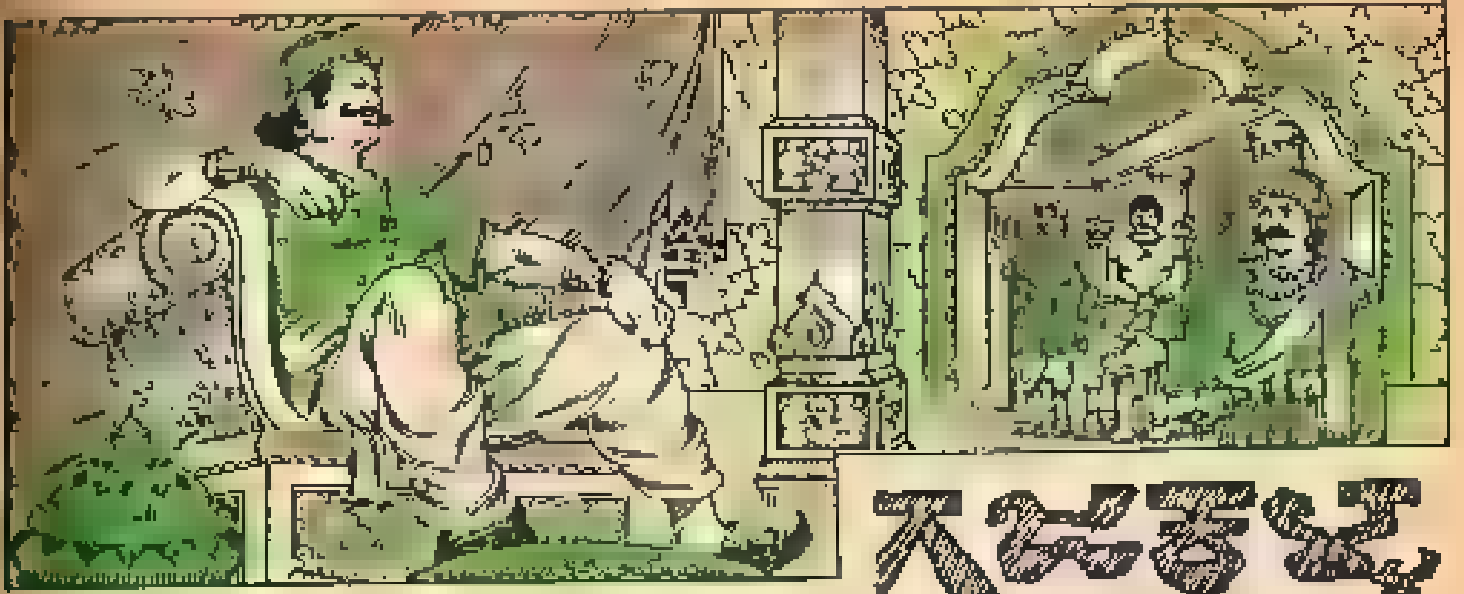
ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು ಲೆತ್ತಾ ಮಾಸ್ತರು ಹಾಗೆ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಓತ ಏತ್ತದೆ ಯೋಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಒಹಳ ನಿತ್ಯವಾಗಿದೆ ಯೆಂದೂ ಹಸಿವೆ ಸತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಎನೋ ಒಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಸ್ತರು ಕುಡಿದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕ್ಷಣ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಂದುಮಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಮಾಸ್ತರು ಬಿಸಿದನು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಾಗಿತ್ತು ಬಾಯಿ ಸುಟ್ಟು ಬೊಕ್ಕಗಲೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಒದ್ದಿಗೆಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮರ್ಯಾದೆ ತಿಳಿದು ನೋಡದವನಂತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮಾಸ್ತರ ಮುಸುವನ್ನೇ ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ "ಅಬ್ಬೋ! ನಿಮ್ಮ ಕೆಪ್ಪಡೆ ಬಾತು ಹೋಗಿದೆಯಲ್ಲಾರೇ! ಎನೋ ಕುರದವಾಗಿದೆ!" ಎಂದನು.

ಬಿಸಿಯ ಕಾಟದಿಂದ ತಿರುಮರಾಗಿದ್ದ ಮಾಸ್ತರು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈವಾದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಪುನಃ "ಅದನ್ನು ಚುಟ್ಟಿದರೆ ಹೇಗೆ ರಸಿಗೆ ಒರತ ನೋಡಿ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಬ್ಬಣವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಾಸ್ತರ ಹತ್ತಿರ ಧಾವಿಸಿದನು. ಮಾಸ್ತರು ತಟಸ್ಥನಿದ್ದ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಗುಳಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬೊಕ್ಕಗಲೆದ್ದು ಪ್ರಣವಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಪ್ರೇರಿಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ರಜಕ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರುಡರಾಜ್ಯವು ತುಂಬ ಸಿರಿ ಸುಖತ್ತುಗಳಿಂದ ತಲೆದೂಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗಣ್ಣನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಅವತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಫಲಕಾರಿ ಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತುಂಬು ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಗೆ, ಅವನ ಗುರುತು ಚಹರೆ ತಿಳಿಸಿದವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ರಾಜನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನು. ಕಡೆಪಕ್ಷ ಅವನ ಉದ್ಗ್ರಿಡ್ಡದ ಜಾಡು ಸಹಾ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಮವರ್ಮನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನಾನು ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣನನ್ನು ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸೂತುಕೊಟ್ಟನು.

ಅಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಘಟರೂ, ಪುರಜನರೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಹೋದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ,

ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿ ಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ದಿನಗಳು ಕಳೆಯಿತು ಎರಡನೇದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಮಂತ್ರಿಯೂ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗಳೂ ಕೂಡಿ, ಒಬ್ಬ ಒಲಿಪ್ಪನಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಬಂದರು.

"ಯಾರಿವನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಮಂತ್ರಿ ಬಂಧಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಇವನೇ ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣ ಇವನ ಸಾಹಸವನ್ನೂ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ದೊಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ. ನಾನು ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕಂಠ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಗೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಇವನನ್ನು ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ರಾಜಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಡಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಸಾಲೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸೋಣ" ಎಂದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸಂಗತಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಡುಗಿಟ್ಟನ ಹಾಗೆ ಹರಡಿತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನನ್ನೂ ಅವನ ವಿಚಾರಣೆ

ಯನ್ನೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಜನರು
ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದರು.

ವಿಚಾರಣೆ ಒಹಳ ಹೊತ್ತೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.
ರಾಜನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ
ನೆಂಬುದು ನಿಜವೆಂದೂ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಹಳ ಕಳ್ಳ
ತನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದೂ ನಾಗಣ್ಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

"ಈ ದುಷ್ಪನಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕು?"
ಎಂದು ರಾಜನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೇಳಿದನು.

ಕೆಲವುಂದಿ ಪೌರರು ಅವನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ
ಬೇಕೆಂದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗ
ಹಾಕಬೇಕೆಂದರು. ಅದಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಕೂಲಿಕ್ಕೇರಿಸುವುದೇ
ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು.

ಆಗ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಮವರ್ಮ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ,
"ಮಹಾರಾಜರೆ, ಇವನಿಂದ ನಾವು ಒಹಳ ನಷ್ಟ
ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಇವನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ
ಅಂಭವೇನಿಲ್ಲ. ಇವನಿಂದ ನಮಗೆ ಲಾಭ ಉಂಟಾಗಿ
ಬೇಕಾದರೆ ಇವನಿಗೆ ದೇಶ ಬಹಿಷ್ಕರಣ ಶಿಕ್ಷೆ
ಕೊಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಳ್ಳನಾಗಿರು
ವವನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!
ಹಾಗೆ ಇವನನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ
ಇವನು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ದೇಶಗಳಿಗೆ

ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವ
ಮಾಡುತ್ತ, ಅರಾಜಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ."
ರಿಂದ ನಮಗೆ ಒಮ್ಮೋ ಒಳಿತಾಗಿಬಹುದು,"
ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟನು.

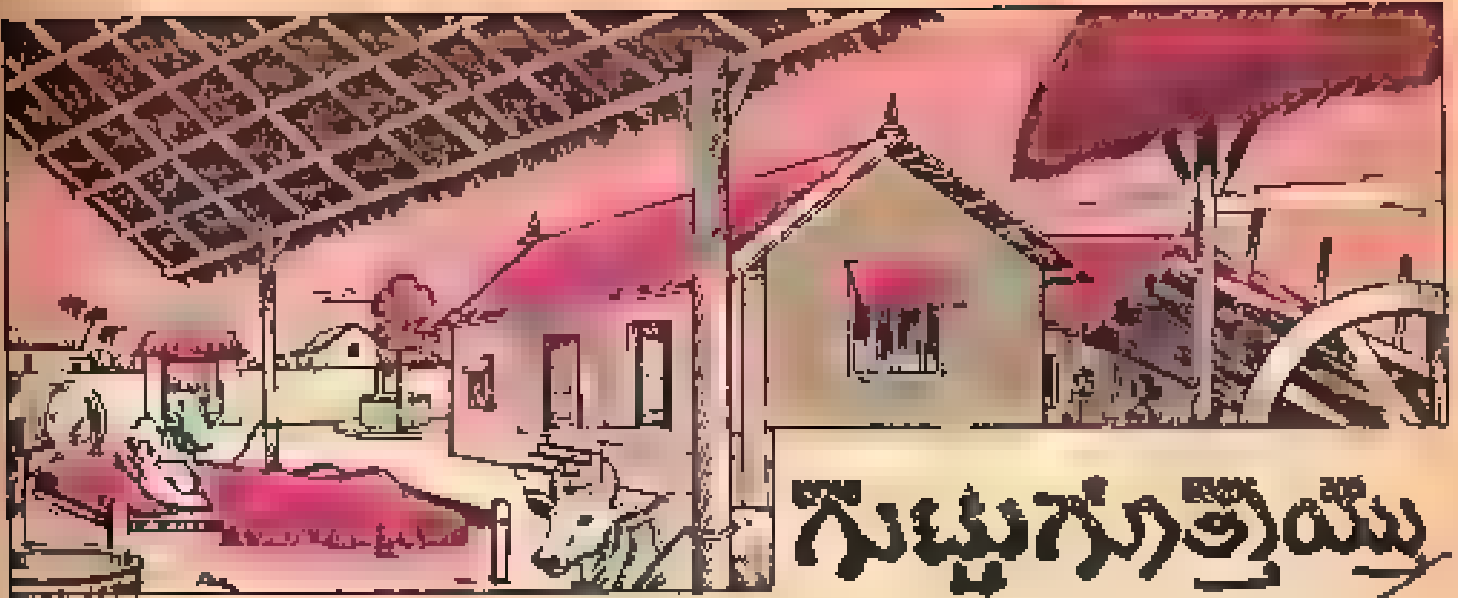
ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಅವ
ಲಗಿಂದಾಗಲೇ ನಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ದೇಶ ಬಹಿಷ್ಕರಣ
ವಿಧಿಸಿ, ಬಂಧನುಕ್ತ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ್ಯದ
ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಹೇಳಿದನು.

ನಾಗಣ್ಣ ಹೊರಟನು. ಅವನು ರಾಜ್ಯದ ಮೇ
ದಾಟಿ ಒಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಸೇರಿ, ಏನೂ
ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ನಿಲ್ಲಲು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ
ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಯಾರು ನೀನು?
ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣನೆಂದರೆ ನಾನೇ" ಕಡೆಗೆ ಹೀಗಾವೆ"
ಎಂದ ನಾಗಣ್ಣ "ಸುಳ್ಳು! ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣನೆಂದರೆ
ನಾನು. ನನ್ನ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀನೇಕೆ ಕಷ್ಟ
ಪಡುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಹೊಸಬ.

ಕೂಡಲೇ ನಾಗಣ್ಣನಾಗಿ ನಟಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿಯ
ಮಗನು ಕಳ್ಳ ನಾಗಣ್ಣನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಡುಕಿ
ಹಿಡಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜಭಟರೂ ಹಿಡಿ ಒಂದು ಆ
ಕಳ್ಳನ ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಗುಟ್ಟುಗುತ್ತಿಯು

ಹಿಂದೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಮನೊಬ್ಬ ಕೈಕುಡ್ಡನು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಅತ್ತಿಯಿದ್ದಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಶಿವರಾಮನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರೂ ಮಗಂದಿರೂ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಶಿವರಾಮನು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು.

ಶಿವರಾಮನ ಗಂಡುಗಳು ಅವನ ಮಗಂದಿರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಸಂಗೂ ರೆಕ್ಕ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಕಿರು ಹಿಡಿ, ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆ ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವರಾಮನು ಒಪ್ಪುವವನಲ್ಲ. ಮಗಂದಿರು ವ್ಯಸಾಯ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಕೈಗೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ದಿನಗಳುರುಳುತ್ತಿರಲು, ಒಂದುಸಾರಿ ಶಿವರಾಮನಿಗೆ ರೋಗಬಂದಿತು. ಮಗಂದಿರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಂತೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ

ದಿನ ಹೊದ ಹಾಗೆ ರೋಗವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಮಾತು ಬಿಡುವಹೋಯಿತು. ಆಗ ಕೂಡಾ ಮಗಂದಿರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಕರೆ-ಮೆಂದರೆ. ಬೇಡಬೇಡವೆಂದು ಸಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ತಡೆದುಬಿಟ್ಟನು.

ಒಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಗನು ಶಿವರಾಮನು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೊಠಿಗೆ ಬಂದು, "ಅವ್ವಾ, ಈ ಕೊಠಿಗೆ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಇದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅಪ್ಪರವರೆಗೆ ನೀವು ವನಗಳ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಕ್ಕೊಂಡಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂಡ ಸಮೇತ ಶಿವರಾಮನನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಶಿವರಾಮನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು. ಮಗಂದಿರೂ ಸೊಸೆಯಂದಿರೂ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಸರಿಯಾದ ತಿಂಡಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಮದ್ದಿನ ಸುಗತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲದೆ ಶಿವರಾಮನಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕೂಡಾ ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ಹಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಪಡುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಶಿವರಾಮನು ಏನೋ ಹೇಳಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೈ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ, ಕೂಡಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೋರಿಕೆ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದೆ. ಏನಿರಬಹುದು?

ದೊಡ್ಡ ಮಗನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದನು. ಕರೆದನಾದು ಇಬ್ಬರೂ ಸೊಸೆಯಂದಿರೂ ಬಂದರು. ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿಸಿದವರು ಕೂಡಾ ಕೆಲವರು ಬಂದರು. ಶಿವರಾಮನು ಏನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಶಿವರಾಮನಂತಹ ಕೃಷಿಗುರುವವರು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನಾದರೂ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮಗಂದಿರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮಾತು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಆ ರಹಸ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಾರದು.

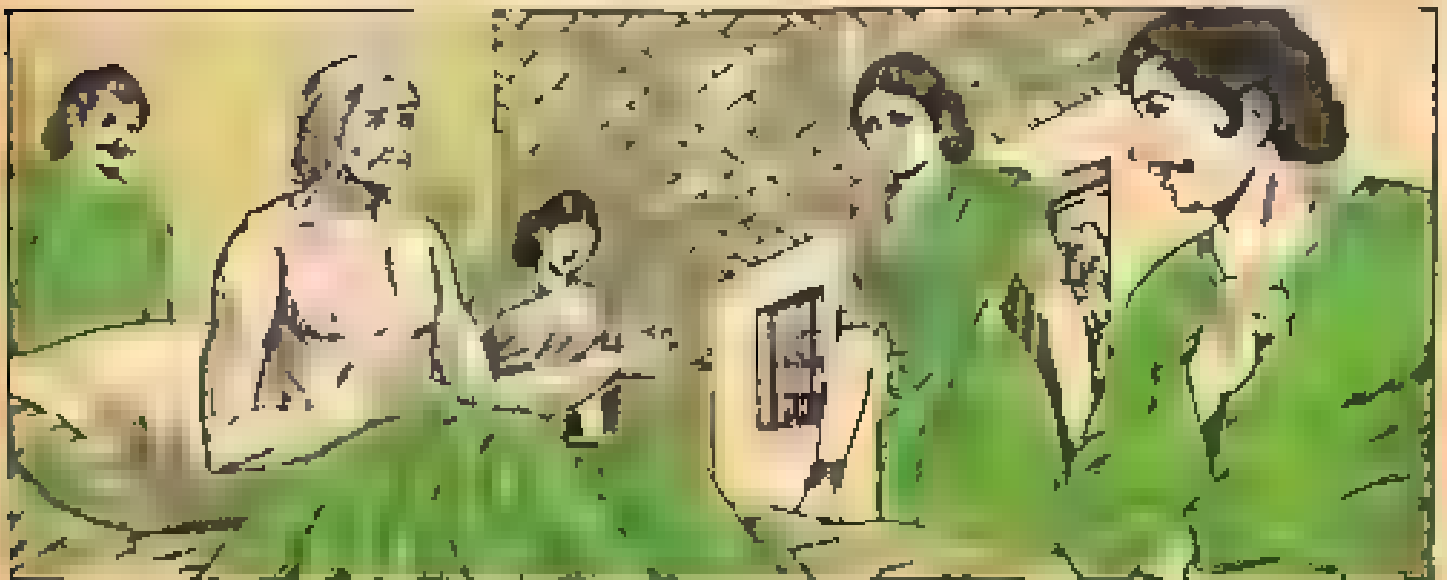
ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಗುಂದಿಬ್ಬರೂ ಶಿವರಾಮನನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದರು. ಹಣ ಮುಖ್ಯಗುವುದೆಂದ. ಶಿವರಾಮನು ತಟವಟಾಯಿಸು ವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮಗುಂದಿರು ದಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹಟ ಹಿಡಿದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿ

ತಂದೆ? ಮಾತು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ಫುಟ್ ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ ಮಗುಂದಿರೂ ಸೊಸೆಯಂದಿರೂ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿ, "ಎ? ಹಣ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಶಿವರಾಮನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ಹಣ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುವು? ನಾನೆ? ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ?" ಎಂದನು.

'ಮತ್ತೆ ಅದಿನ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಯಾಸಪಟ್ಟಿರಿ? ಏ?' ಎಂದು ಮಗುಂದಿರು ಕೇಳಿದರು.

ಶಿವರಾಮನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾತಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, "ಓ! ಆಯೋ? ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ರವ್ಯವು ಆ ಕರು? ಅದು ಕಸಬಳಿಯವ ಫಲಕೊಟ್ಟು ಎಳೆದು ಸುಮ್ಮನೆ ಜಗಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕಸವೊರೆ ವೃಥಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆಲ್ಲಾ ಅಂತ ತೋರಿತು. ದೊಡ್ಡವ ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದರೂ ಅರ್ಥವೆಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವರೇನೋ ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಸವೊರೆ ಯಾರೂ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತಲ್ಲ! ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಗಮನಿಸಿದೀರಾ?" ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆವು ಬಡೆದಂತಾಯಿತು.

ವರನಲಹೇತ

ಹಿಂದೆ ಕಾಶೀನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥನೊಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು ಅವನು ಯಾಚಕ ವೃತ್ತಿ ನಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವನು. ಅದೇ ಹಿಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಏನೂ ಸೇರಿಸಿರುವ ಗೊಡವೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವನಾಥನು ಅಷ್ಟು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮಗಳು ಮನೋಜ್ಞೆ ಎಂಬವಳು ಬಹಳ ಚೆಲುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮನೋಜ್ಞೆಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿತು ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂದರೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಹಾಗಲ್ಲ ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ದಾರಿಹೋರನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಧಟರು ದೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕೇಳಿತು

"ರಾಜಯ್ಯ ಎಂಬವರ ಮಗಳಿಗೆ ವಧು ಲೇಹಾಗಿದೆ ಘಂಟಯೂವೂ ಹೊನ್ನೆಯೂ ಉಳ್ಳ ರನ್ನೆಯರ ತಂದೆಯರು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಛತ್ರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ರಾಜಯ್ಯವರನ್ನು ನೋಡ ತಕ್ಕದ್ದು ವರನು

ಅಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲುವವನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಗಲಾ ವರಧ್ಯಾನವೇ ಮೂವರನ್ನು ಕೇಳಿದಹೊರತು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರನು. ತಲೆಹೊರೆ ಹೊತ್ತು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮೇಘದಂತಹ ಗುಣ "

ಈ ದಂಗಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವನಾಥನು ನೆಗಾಡಿಕೊಂಡನು ವರನು ಕುಂಟನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತಿ ಗೊಡತನವಿದೆ, ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು ಬದುಕುವವನು; ಮೇಘದಂತ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ನೋಂದಿ ಕಳಗಿ ಸುರಿದು ಬರಿದಾಗುವವನು. ಇಂಥಾ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ವರನಿಗೆ ದಂಗಳದ ಸಾರುವ ಆತ್ಮವೇನೋ ! ಅಂಥಾ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಾಗಿ ತುಂಬಿ ಕೊಡುವವನು ಅಂಥಾ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದವನೋ !

ಹಾಗೆ ಸಾರಲಾದ ದಂಗಳವನ್ನು ವಿಶ್ವನಾಥನ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೋಜ್ಞೆಯೂ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳು ವನಸ್ಸುಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ, ತಂದೆ ಯೊಡನೆ "ಅವ್ವಾ, ನಾವು ಆ ಛತ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದಳು ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೊಂಡು.

"ಬೇಡಮ್ಮ ! ನಿನ್ನಂಥವಳು ಅಂತಹ ವರನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ?" ಎಂದ ತಂದೆ. ಕಡೆಗೆ

ಮನೋಜ್ಞ ಭಕ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು
ಪಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಅವಳ ಕಿವಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ
ಇರುವ ವಿಶ್ವನಾಥನು ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಅಂದೆ ಮಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಭಕ್ತಕ್ಕೆ ಹೋದರು.
ಮನೋಜ್ಞ ಅಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಯ್ಯನು ಯಾರೆಂದು
ನೋಡಿ, ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ
ಕುಮಾರರನ್ನು, ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮದುವೆ
ಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಎನೆಯದಿಂದ.

"ಅವಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಮಗನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿ
ಯಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆಯಾ? ಏನೋ ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯ
ದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಪ್ಪೇ! ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲ. ಬೆನ್ನಾಗಿ ಅಲೋ-
ಚಿಸಿ ಹೇಳಮ್ಮ" ಎಂದ ರಾಜಯ್ಯ.

ಮನೋಜ್ಞ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು, "ಅಯ್ಯಾ, ಇದ-
ರಲ್ಲಿ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಎನಿದೆ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು
ಈಗಾಗಲೇ ಒಬ್ಬಳು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆತಾನೇ?
ಅಂದಮೇಲೆ ನನಗೇನು ತಡೆ?" ಎಂದಳು.

ರಾಜಯ್ಯನ ಮುಖವು ಅರಳಿತು. ಅವನು
ನಗುತ್ತ, "ಹಾಗಾದರೆ ಕರಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸೊಸೆಯನ್ನಾಗಿ
ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

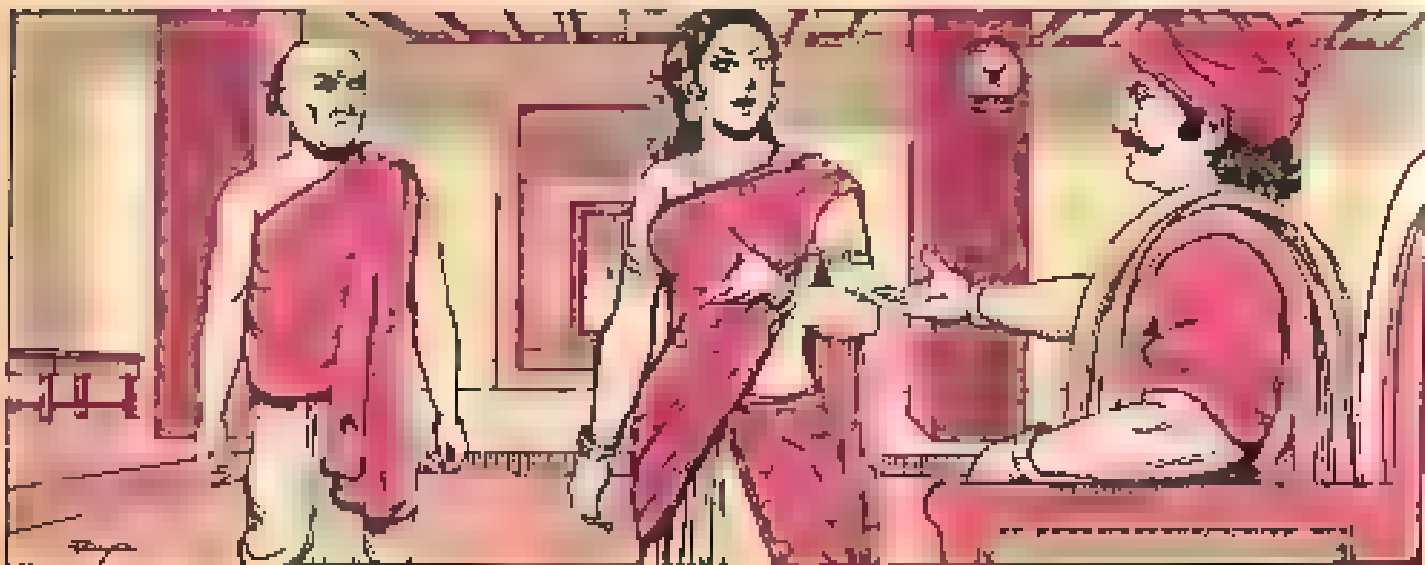
ರಾಜಯ್ಯನು ವಿಶ್ವನಾಥನ ವಿಶ್ವಾಸಿ ವಿವರಗಳನ್ನೂ
ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆ ಮಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿ-

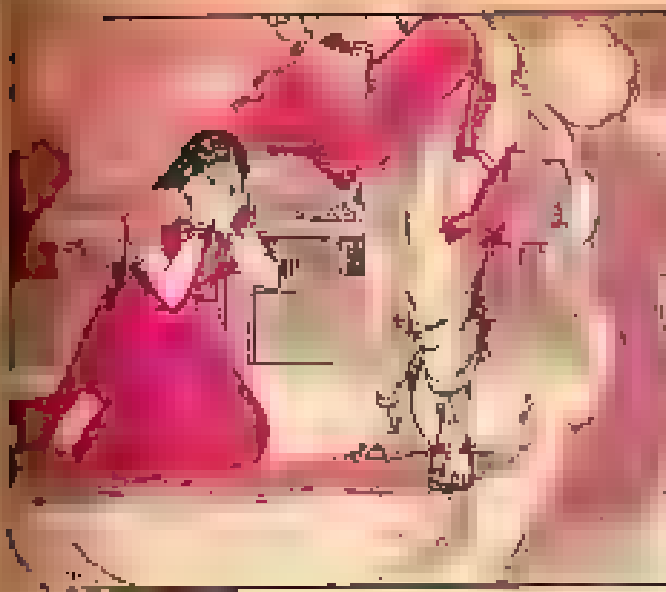
ಸಿದನು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ವಿಶ್ವನಾ-
ಥ "ವರನನ್ನೇ ತೋರಿಸಿರಿಲ್ಲ ನೀನು ಅವನನ್ನು"
ಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಿನಗೊಬ್ಬಳು ಸಹ
ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ!" ಎಂದ ಕಳವಳದಿಂದ.

"ಅವಯ್ಯಾ, ಆ ವರನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ? ಕಾಣ-
ದರಾಜನೇ! ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುವ
ವರರನ್ನು ಕುರಿತೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲೋ-
ಚಿಸುವೆನು. ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲೋಚನೆ ಮ-
ನೆಯ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ. ಕಿರೀಟ ಹೊತ್ತ
ದಿಂದಲೇ ಸಂಪಾದಿಸುವವನು ಸಮುದ್ರವಿ-
ಳುವುನೀರನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀ-
ರು ಸುರಿಸುವ ಮೇಘದಂತಹ ಗುಣವುಳ್ಳವನು.
ಎಂದಳು ಮನೋಜ್ಞ.

"ಅವನ ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿ ಯಾರು?"
ಎಂದು ವಿಶ್ವನಾಥನು ಕೇಳಿದನು. "ಇನ್ನಾರೂ"
ಭೂದೇವಿಯೇ!" ಎಂದಳು ಮನೋಜ್ಞ.

ಅವಳ ಮಾತು ಸರಿಯೆಂದು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ
ವಾಯಿತು ಅವಳಿಗಾಗಿ ರಾಜಭಯದಿಂದ ಬಿನ್ನ
ಮೇನಾ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಕು-
ತುಮಾಯಿ ಬೇಗನೇ ಬಂದ ಸುಮುಹೂರ್ತಕ್ಕ
ಕಾಶೀರಾಜ ಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಮದುವೆ
ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

ಕರ್ತವ್ಯಲೋಕ

ಶಿವಮುಖಾಸ್ತಿ ವೃದ್ಧಾಕೀಯ ಕಲಿತು ನಗರದಲ್ಲಿ
 ಇಳಿದಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಲ್ಲೇ ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ
 ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬಂತು ನಗರದ
 ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನದಿ ತೀರದ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಸವ ಬಡಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಯ ಜನರು
 ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಉತ್ಸವಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ಶಿವಮುಖಾಸ್ತಿಯ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಸೇಹಿತರಾದ
 ಶ್ರೀಹರಿಯೂ, ವಿಠಲನೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಹರಿ
 ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿದ್ದ ವಿಠಲನು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
 ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ.

ಕಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ
 ರನ್ನ ಶಿವಮುಖಾಸ್ತಿ ಉರೋಳಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿಸಿ
 ದೀವ ಹಚ್ಚುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದನು ಈ
 ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ
 ಕೂಲಿ, ಚಾವಡಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹದಚಿಗೆ
 ಕುಳಿತನು. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ತಾನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ
 ವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಮಾತ್ರ
 ಅಕ್ರಮ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಈ ವಿಧ
 ವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು:

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಭಸಿಕನು ತಿಂಗಳು
 ತಿಂಗಳೂ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದು ನಗರದ
 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ
 ಒಂದುಸಾರಿ ಶಿವಮುಖಾಸ್ತಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆ ಭಸಿಕನ
 ಮನೆಯ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿತು.
 ಊರೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ
 ಹೆಸರು ಕೂಡಾ ಸೇರಿತೆಂದು ಸಂತೋಷವೆಸಿಸಿತು.
 ಅಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರ ಪರಿಚಯ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ
 ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ತೋರಿತು
 ಶಿವಮುಖಾಸ್ತಿಗೆ.

ಅವನು ಮನೆಮಲ್ಲಿದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
 ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರು
 ವಾಗಲೇ, ಒಬ್ಬಳು ಬಡಹೆಂಗುಸು ಆಳುತ್ತಾ ಬಂದು
 ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು "ಅಯ್ಯಾ ಬೇಗ ಬಂದು ತನ್ನ
 ಗಂಡನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿರಿ, ಮತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ
 ಗತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಆಗಿ
 ಘಟನೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ!" ಎಂದು
 ದೀನಳಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು

ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಸಮಾರಾಧನೆಯ ಮನೆ
ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಡ ಹೆಂಗುಸಿನ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಡೆಸುವವರಿಂದ ತನಗೇನೂ
ರಾಫ ಗಿಟ್ಟಿದು ಅಡುದರಿಂದ ಅವನು "ಅವಸರದ
ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಮುಗಿಸಿ
ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳ ಪ್ರತುತ್ತರಕ್ಕೂ
ಕಾಯದೆ ತನ್ನ ವಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅದರ ತೀರಾ ಆ ಧನಕರನಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಫ್ಯಾನೆ
ಮೈಲಿಗೆ ಅವಾಂತರ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾರಾಧನೆ
ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಶಾಮ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಬಡ ಹೆಂಗುಸಿನ
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಿಂಚಿ
ಹೋಗಿತ್ತು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ನಡೆಯದೆ ಅವಳ
ಗಂಡ ಕೀರಿಹೋಗಿದ್ದ.

ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ನನ್ನ
ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಂದೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡ
ಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದ ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯು.

"ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಕೂಡಾ ಒಂದೆ
ಸಾರಿ ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೇನೆ
ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿ
ಹೇಳಿದನು."

ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಾಲೆಯ ಯಾ
ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜಮೀನ್ದಾರರ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ನ್ದಾರರ ಮಗನೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಶಾ
ಒಸೆಯ ತನ್ನ ಅವ್ವನೇ ಎದುರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದು
ಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಡ್ಡೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿ ಕೂತಿರುವನು. ಆ
ಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮಗನೂ ಓದ
ಅವನು ಒಳಗೆ ಬರುವ ಬುದ್ಧಿಯ ಹುಡುಗ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮಗ
ಮಾಂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅದುದರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮಗ ಆ ಒಕ್ಕಲಿ
ಮಗನನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿ ಮಾಸ್ತರನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅ

ಜೀವ ಹಾಗೆ ನಡೆದರೆ ಹೊಂದರೆ ಜನಪ್ರಿಯರೂ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕೆತ್ತು ಹಾಕುವರೇನೋ
 ಎದ್ದ ಶ್ರಾಹಂಗೆ ಭವ್ಯವಾಯಿ ಆದರೂ
 ಶ್ರಾಹಂಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದುದು
 ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಪಾಠ ಇನ್ನು ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ವಿಷಯ ಅದೇ ಹೇಳಬಹುದು, ಅವನ ದೊರೆ
 ಅವನೇಯಕೆಂದು ವ್ಯಾಜದ್ದೆ ಕೊಡಲಿ, ಅದಾಗ್ಗೆ
 ಪಾಲೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದನು.

ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ನಡೆದುಬಿಡಲು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು
 ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿ
 ಹೆದರಿ ಮೂಕಾಂತವೆ ಸುಮ್ಮನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಅದಾಗಿ
 ನಿಂತಿರುತ್ತಾ ಮೂಕಾಂತವೆ ಒರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆ ಹಂತದ
 ಕೆಲಸವೆಂದಿಗಿ ಬಿಡುವುದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳ
 ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

“ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ನಾನು ಕೂಡಾ ಒಂದೇ ಒಂದು
 ಪರಿ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆಬಿಡೆ” ಎಂದು
 ಸ್ವಯಂಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಒಗ್ಗೂಡು ಅದೇ ಹತ್ತಿರ ಒಗ್ಗೂಡು ಮೊದಲ
 ಒಗ್ಗೂಡು ಒಗ್ಗೂಡು ಮೊದಲ ಮೊದಲ
 ದ್ದೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮೊದಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು
 ಅದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಕ್ಕದ್ದು ಒಗ್ಗೂಡು ದಕ್ಕದ್ದು
 ಗುಡಿಸಲೂ ಇದ್ದುವು.

ಎತ್ತು ಕೆಲಸದೂ ದೈತ ಆ ಹಾಗೆವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ
 ದಿಗಿ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಕೆಲಸ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ತನ್ನ
 ಆಲಂಕಾರ ಮೂಲಕ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಆ ದೈತನ
 ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಅಕ್ಕಿಮಾಡಿ
 ಕೊಡಲು ದೈತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲ ಹತ್ತಿರ
 ಕಿರುಕುಳಿತು.

ನಿಜ ಸಂಗತಿ ವಿರಲವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ
 ಮಹಿಳೆ ತನ್ನದನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮೂಲಕ
 ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ಮೂಲಕ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು
 ವ್ಯಾಪ್ತಿ ತನ್ನ ಮೂಲಕವೂ ಮಾಡಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು
 ಆದರೂವಿರಲ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ
 ವಾಗಿಯೇ ತೀರ್ಪು ಹೇಳಬಿಟ್ಟನು.

“ಇದೊಂದೇ ನಾನು ನನ್ನ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ” ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದ ವಿಠಲ.

“ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸರಿ, ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ‘ಇನ್ನು ಊಟಕ್ಕೇರಿ!’” ಎಂದು ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅಡಿಗೆ ಪುನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಮ್ಮೇಲೇ ಗಾಬರಿಯಾದನು.

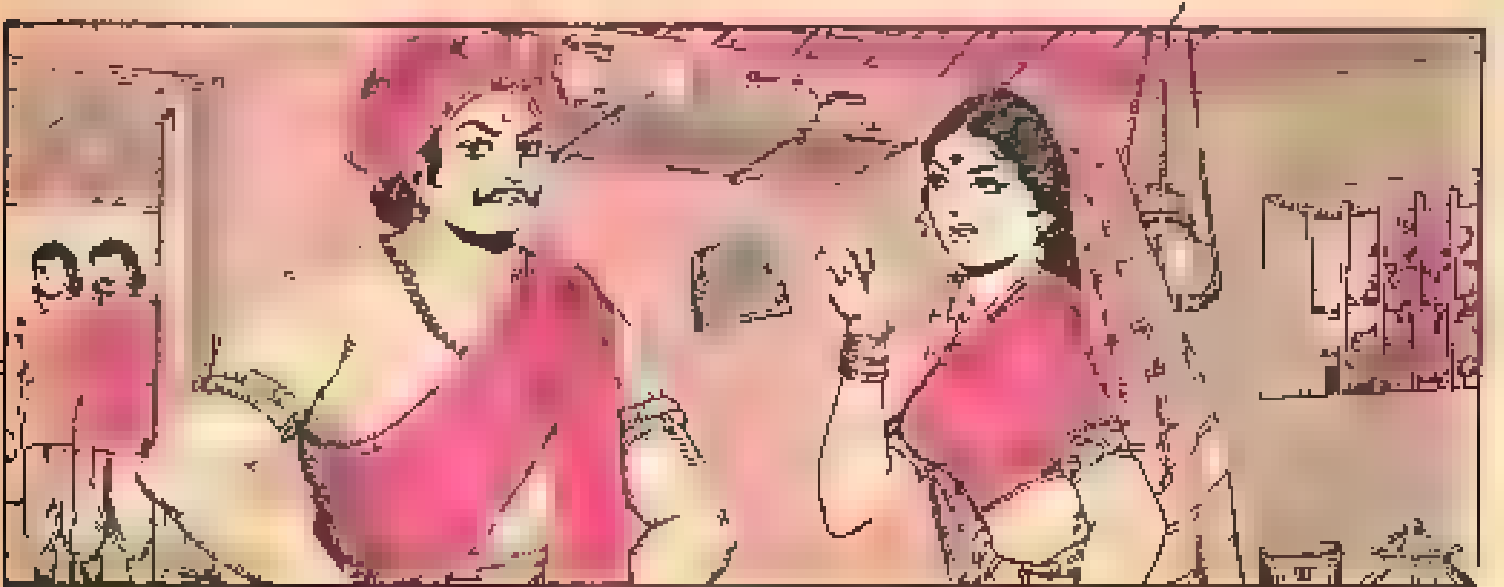
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಚಾವಡಿದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

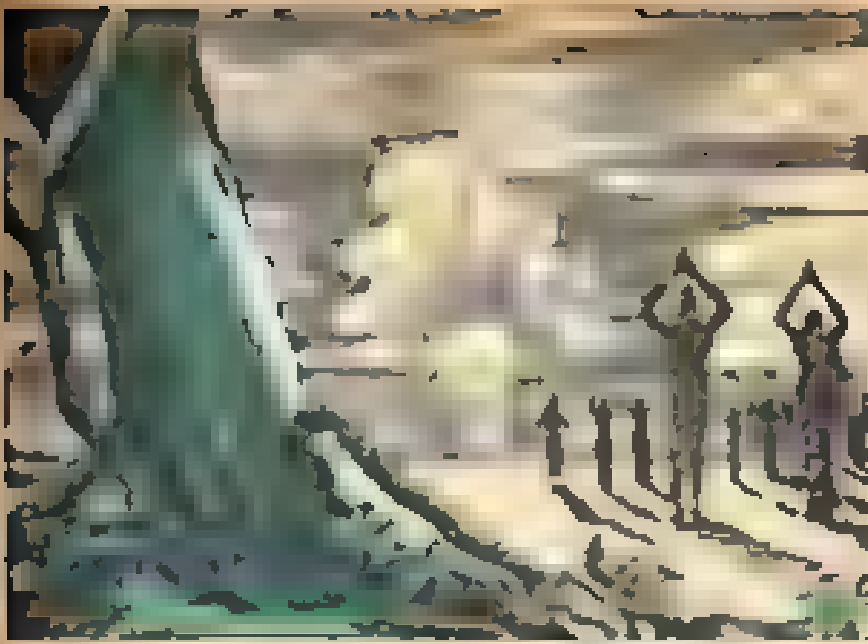
“ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೀಯಾ? ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವಳನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದ.

“ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾಕೋ ಮೈನೋವು: ತಲೆನೋವು” ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಕೋಪ ಬಂತು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಊಟದವರೊಳಗಿದ್ದ ಕೂಡಾ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಉಪವಾಸ ಮಲಗಿಸಬೇಕಾಯಿತೆ? ತನಗೂ ಹಸಿವೆಯ ಬೆಂಕಿ ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇವಳಿಗೆ ಅಗಲೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇನಂತೆ?

ಕೋಪದಿಂದಲೂ ಹಸಿವೆಯಿಂದಲೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತಲು ನೋಡಿದ ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ.

“ನಿಲ್ಲಿರಿ ನಾನೀಗ ಒಂದುಸಾರಿ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೇ ಹೀಗೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀರಲ್ಲಾ? ಈಗೇನು ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು? ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಉಪವಾಸವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲವ್ವೆ? ಆದರೆ ವೈದ್ಯರಾದವರು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ತಪ್ಪಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಜೀವಿತವೇ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಅನ್ಯಾಯದ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ದಾರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಒಂದೇ ಒಂದುಸಾರಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಲೇಬಾರದು ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ! ನೀವು ಮೂವರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು? ಹುಂ, ಹೋಗಲಿ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಅಡಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಬಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ. ಅರಳು ಹೂರಿದ ಹಾಗೆ ಹೊರಟ ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಕರಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಎದ್ದರು.

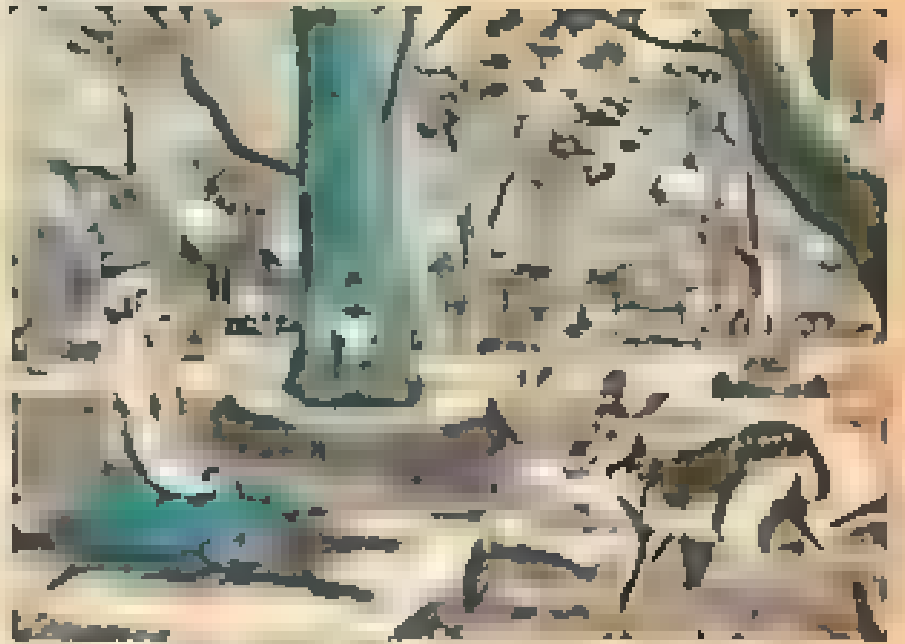

ರುರು-ಪ್ರಮದ್ವರರು

ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸುಂಧ್ಯಾ ಜಲಾಶಯದ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಟ್ಟುಳುಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ಈ ಜನರು, ಈಗಿನ ರುರು-ಪ್ರಮದ್ವರರು. ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಟರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಜನರೂ ಇವರು ಅದರ ಸುಖವೆನಿಸಿತ್ತು. ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಟಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಟರು. ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಟರು. ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಟರು.

ರುರು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷರು. ಆ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಮದ್ವರ ಎಂಬ ಗಿರಿಯವರ ಕೆಳಗೆಯೆ ಸ್ಥಳೀಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ರುರು-ಪ್ರಮದ್ವರರು ಅದ್ವೈತಗ್ರಂಥಿಯಾಗಿ, ವೇದಾಂತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರಿಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂದ ನಂತರ
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.
ಮದುವೆಯ ಮೂರನೇ ದಿನ ರುರು ಅಡ್ಡ
ಹೋಗಿ ಪ್ರಮದ್ವರನಾಗಿ ಹೂವುಗಳ
ಲೋಯದೊಡನೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಒಂದು
ರುಗಿ ಬರವುದನ್ನು ಪ್ರಮದ್ವರ ನೋಡಿದನು.

ಅಕ್ಕಿ ಕವಾಗಿ ಬಂದು ಸರ್ಪ ಪ್ರಮದ್ವರನನ್ನು
ಕಡಿದು ಹಿಡಿದೊಯಿತು. ಅವಳ ಮುಖವು
ಎವರ್ಣವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರುರು ಹಿಡಿ
ಬಂದು ಬೀಳುವವಳನ್ನು ಹಿಡಿದನು.

ಪ್ರಮದ್ವರ ಕೂಡಲೆ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣು
ಒಮ್ಮೆ ಕೆಳಗೆ ಕೆಳಗೆ ತಿರುಚಿತು. ಅದರ ಅವಳ
ಕಣ್ಣು ಒಲಸಿನವಾಗಿಹೋಯಿತು. ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು.

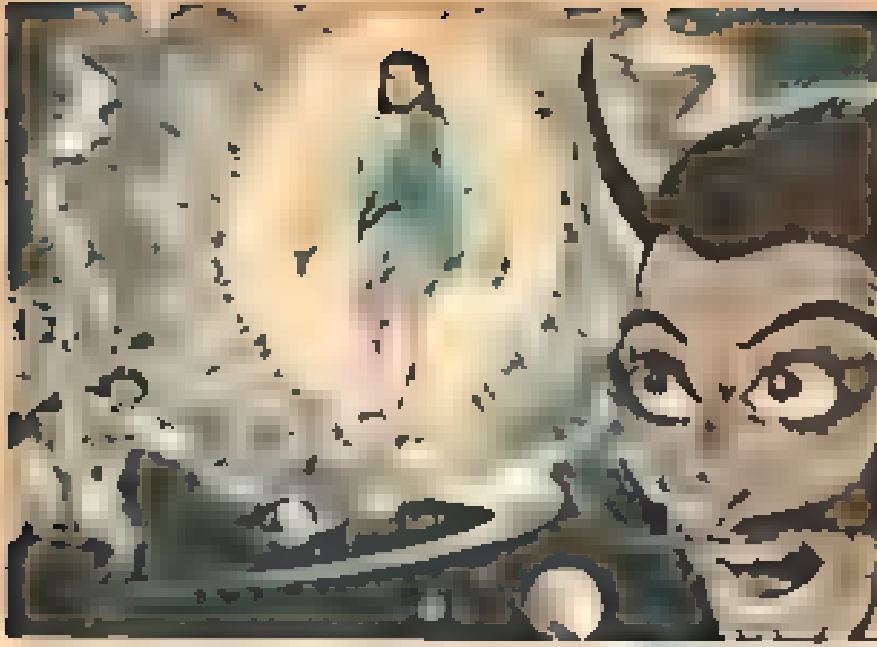
ಹಳ್ಳಿಗಲ್ಲರೂವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಂದು ಸುಮಾರು
ರೂ. ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರೋ
ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕೊಡಲು. ತನ್ನ ಸ್ವ. ಪ್ರಮಾಣದ
ಯಾವ ಅಗಲಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದು?

ರೂರು ತನ್ನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹಳೆಯದಾಗಿ, ಅನೇಕ
ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅಡವಡವಿ ತಿರುಗಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ
ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಸಾಹಸ ಯಾರಿಗೂ
ಒ ರಲ್ಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಿಡುವನೋ
ಎಂದು, ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲು
ಹೆದರಿದರು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿ
ನಾಗಿ, ಯಾವುದೇಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ
ವನ್ನು ರೂರುಮಗ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ರುರು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಭಯಂಕರ ಯಕ್ಷುಣಿಯರ
ರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಯೆ
-೪೫- ಹೊಸ

ಅವರ ಯಮನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ, ಲಂಕಾ
ಗೋಟು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿ. ರುರು ಹನ್ನೆ ಆಯಾಸ್ಸಿ,
ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಭಾರಿಯೆರವ ಹೊರತು
ಪ್ರಮದ್ವರ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ರುರು
ವಿಗುಣೋಪವಾಗಿ ಹನ್ನೆ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯವನ್ನು
ಅವಳಿಗೆ ಧಾರ ಎರೆಯಿತು.

ಮರುಕ್ಷಣ ರುರು ಭೂದಿಯು ಮೇಲೆ ಪ್ರಮದ್ವ
ರೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯೆ
ಯಿಂದ ಎದ್ದವರಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ವಿಮಾಣಕ್ಕೆ
ಅನೇಕಮಂದಿ ಪುಷ್ಪಗಳು ಒಂದು ಅಶ್ವಿನಾದ
ಮೂಡಿದರು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೭೮ ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Srivatsa S Vatti

V Muthuraman

- ★ ಮೂಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಲಾಗಲಿ. ಸುಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು
- ★ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಕತೆಗೆ ರೂಪಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿನಲ್ಲೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯ ಬಾರದು. ವಿಳಾಸ, ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು - ೬೦೦೦೩೬

ಫೆಬ್ರವರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಎಂದಿಗೂ ಬಾಡದು

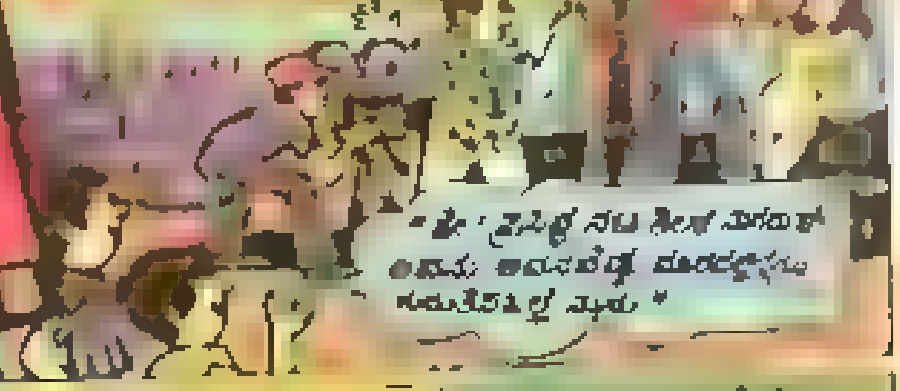
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಇಂದಿಗೇ ಅರಳಿದೆ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ನಾಗಮಣಿ,

೩/೨೦, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಿಯಂ, ಓಬಲಪ್ಪಗುಡ್ಡನ್, ಬೆಂಗಳೂರು - ೧೦

"మనం జాతీయ ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా
సామాజిక న్యాయం కోసం పోరాడండి

"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

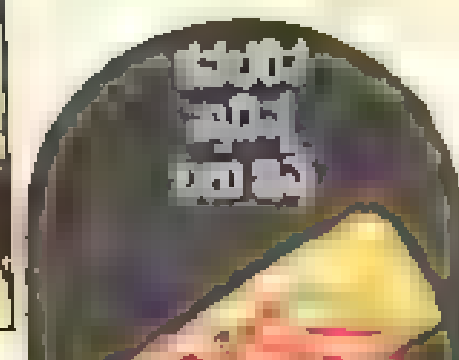
"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

"జాతీయ ఉద్యమం నుండి మనం ముందుకు వెళ్లాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి. మనం కలిసి ఉద్యమం చేయాలి."

అంబేద్కర్ జయంతి

అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా

అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా
అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా
అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా

ಮಾಯಾಸರೋವರ

April 1978

೨೭

[ಹೆಬ್ಬು ರಿಲೇಗ್ಗನನ್ನು ಪುಷ್ಕಾರಿಯನ್ನೂ ಸಿಪ್ಪುಸಾಧಕನು ಬಂಧಿಸಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕೆನಕಾನ್ ಮಹಾ ರಾಜರನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಗಿದನು. ಹುತ ರಥದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಯ್ಯೋಲನಿಗೆ ಹುಲಿಯ ನಾಯಿಗೆ ದೀಳಲಿಟ್ಟ ಕಾಂಡವದಾಳೆ ಕಾಡಿಸಿದಳು. ಅವನು ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಅಪಕನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಾಗ, ಮರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮಾಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರನು ಅವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕುರುಳುಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದನು.]

ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯದು ಹಾವಿನಂತೆ ಫಕ್ಕನೆ ಸುತ್ತು ಗೊಂಡ ತಾಮರದಂಟಿನ ಹಗ್ಗದುದುರುಳು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಜಯಶೀಲನು ವೆಂಟ್ರಿಬಿಡ್ಡು ಸರ್ಪವೇ ಎಂದುಕೊಂಡು ಓಣಮಾಂಚನಗೊಂಡನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ವೆಂದು ತಿಳಿದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ ಜಲಗ್ರಹ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಾಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯು ನೋಡಿರುವ ಮಹಾರೇಳುವನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಅವನು ತಟ್ಟನೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ತನ್ನ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿದ ಉರುಳು ಬಿಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಆದನ್ನು ಕಡಿದು

ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ, ಎರೋ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮಾಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಯಾರಾಗಿರುಹುದು ಈ ಹೊಸಬ?

ಮಾಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ತಾಮರದಂಟಿನ ಹಗ್ಗದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಎಳೆದು, " ಎರೋ ಯುವಕನೇ, ಜಯಶೀಲ ನೆಂಬ ವೀರನು ನೀನೇ ಏನು? ಕಂಠಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಈ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತೆಯಲ್ಲಾ? ಏನು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? "

" ಹಿಂದ ಮಾತು "

ಹೊಗದಂತೆ ಬಾರಿಗೆ ಅಡಗಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ
ನಾನು ಅವನ ಕೊರಳಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳೆದು,
ಒಲವನ್ನರಗುವೆಂದರೆ ತೋಗುವುಗಳಿಗೆ ಇವನು
ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಆ ವಜ್ರದ ಕೆಳ ಮುಖ
ಕೆಳಗಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಹರಡಿತು ಯಜ
ಮಾನನಿಗೆ ಇದಿರಾದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆ
ಮಾರಲೂ ಆದ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆಡಿದ
ಕಡೆಗೆ ಕದಲಿಸಿ ಕೊಂಡುಹೋದನು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಮಾಡಿದ ಭಯಕುಪಿತಳಾಗಿ
"ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಜಯಹೀನನ
ಹಂತದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎದುರು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಒಡೆದು
ಕೊಂಡು "ಮದುವೆಯಾ, ಈ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಎಳೆದು ಇವನ ಕೆಳವನ್ನು ಬಿಗಿದಿರಾದರೆ
ನಾನೂ ಇವನೊಂದಿಗೆ ಇದೇ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಉರುಳು
ತಾಳಿಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಗ್ಗವನ್ನು
ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೇಲೆತ್ತಿರಳು.

"ಛಾ! ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ! ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ
ಇದೆ ಇಷ್ಟಾದೂರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟದೆಯೆಂದಾಯಿತು!"
ಎಂದು ಮಾಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರನು ಅಶ್ಚರ್ಯ
ಪಡುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದನು. ತಾನು
ಮುಂದುವರಿದ ಕಾಯಾ ಎನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕೊಂಡು, ತಲೆನೆತ್ತಿ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, "ಎಲೈ,
ಜಯಹೀರಾ! ನೀನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ
ಸುತ್ತಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ,
ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ಜಲಗ್ರಹ ಗವದ ಕೈಯಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಇದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ
ಹಂತ, ಕಾಲಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ
ಕೊರೆಯದಾಗಲಿ, ದ ಸೆಲವಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊ
ಲಿಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ." ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು, ನಿನ್ನವರಿಗಾಗಿಲ್ಲ ನೀನು
ಹೆದರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಅಗಲಿ,
ಅವನ್ನೂ ನೋಡಿಬಿಡೋಣ! ಪ್ರಾರಂಭಿಸು!"
ಎಂದು ಜಯಹೀರನು ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿದನು ಆಗ
ಸಮೀಪ ಬಂದಿದ್ದ ಮಹರಕೆತು, ಸ್ಥಾನವನಿರುತ್ತ,
"ಜಯಹೀರಾ! ತಾಳು ತಾಳು! ಅವಸರವಿಲ್ಲದೆ
ಹೆಚ್ಚು ಗಲಾಟೆಗೆ ಆಸ್ತದವಾದೀತು! ನಮ್ಮ ಸರೋ
ವರೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನೆ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆ
ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ಥಾನವನು ಲಹರಿವಿದ,
ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಆ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಬೇಕೆಂದು ತುಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇರುವ
ಯಾವ್ವೆ? ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ
ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗದು. ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ
ಒರಲಾರದು." ಎಂದನು.

ಮಹರಕೆತು ತನ್ನ ಒಳಗಡೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾ
ನಿಜವು ಜಯಹೀರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಕನಕಾಕ್ಷ

“ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಎನೆಂದುಕೊಂಡೆ? ಇದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವ ಉರುಳು ಹಗ್ಗವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿನಯಭಂಗವು ಬಹುವಾಗಿ ಮಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೊಠಲಿಗೆ ಪಾಕದ ಪಾವರೆ ಹೂದಂಟು ಹಾರ!” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಅವನ ಕೊಠಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆತ್ತರನು ತನ್ನಲ್ಲಿ “ಕಥೆ ಬೇಗನೇ ಮುಗಿಯುವ ಹಾಗಿದೆ ಯಲ್ಲಾ? ಪಾವ ವದ್ಯಮುಖಿ ಎಲ್ಲದರನ್ನೆಯೂ ಮುರದ್ವಪ್ತವಂತಳೇ. ಕಡೇವಿತ್ತ ಈ ಜಯಶೀಲ ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತು ಒಲವ್ವಕಡಾಟನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಹಸ್ರ ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವಾದಂತೆ” ಎಂದುಕೊಂಡನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ?” ಎಂದು ವಿಷಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಮುಕರಕೇತು.

“ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಏಮ್ಮ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಮುಂದೆ ನೀನು ಹೊರಡು. ನನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಉಳಿದವರು ಹೊರಡಲಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆತ್ತರ.

“ಜಯಶೀಲನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಾಲು ನಡಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬಲ್ಲನೇ?” ಎನ್ನುತ್ತ ಮುಕರಕೇತು ಜಯಶೀಲನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಈಗ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆತ್ತರನು, “ಕಾಂಚನ ಮಾಲೆ ನನ್ನ ಕಪೆ ಕೂಗ್ರಹದ ಮಾಲೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ ನೀನೂ ಜಯಶೀಲನೂ ಕುದುರೆಯ ಮಾಲೆ ಹೊರಡಿರಿ.” ಎಂದನು.

ಕಾಂಚನಮಾಲೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಿಟ್ಟಳು. ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಕೊಡಲೇ, ಜಯಶೀಲನು ಅರುಂಬಿದ್ದು ಮುಕರಕೇತುವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಎರೋ ಮುಕರಕೇತು, ಕಾಂಚನಮಾಲೆ

ಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಕಡೇವಿತ್ತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ರನ್ನೂ ತುಡುಕಿ ತಂದು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ನಾನು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ ಇವಳನ್ನು ಒಂದು ರಾಜನ ಒಳಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡ ಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸ ನಾನೇ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ರಾಜ ಕುಮಾರನ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, “ಎಲ್ಲರೂ ನಿಲ್ಲಿರಿ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾಯಾ ಸರೋ ವರಕ್ಕೆತ್ತರಿಗೆ ಕೋವವೇರುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೂ ಕನ್ನನ್ನು ಕೋವದಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಯಶೀಲನು ತುಸು ಬೆರಗಾದನು. ಈಗ ಕಾಂಚನಮಾಲೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಜಯಶೀಲಾ! ನೀನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ

ಮೇಸೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಂಥ ನಾನೊ
ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಕಾಚನಮೂಸೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಅವಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಅದರೆ
ಯಾರ ನಿರ್ಲಂಛದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವಿಲ್ಲ ಈಗ
ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ
ಬಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ
ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೂಡಾ ನೀನು ಬಂಜಾಯಿಸಿ ಬಿಡು.
ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಅಕ್ಕಿವಾಗಿ ನೋಡಿ ರಕ್ಷಿಸದೆಯೇ
ಹೊರತು, ನೀನಾಗಿ ತುಡುಕಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದವಳಲ್ಲ
ವಷ್ಟೆ? ನಾನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ
ದಂತೆ ಬರುವವಳಲ್ಲ ಮಾವಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಜಲ
ಗ್ರಹದಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ತೇಳುತ್ತಾ
ಜಲಗ್ರಹದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಮೂಯಾ ಸರೋವರಶೃಂಗನು ಕೈಬಾಚಿ ಅವ
ಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಶ್ರಮಮೇಲೆರಳಿದನು.
ಜಯಹೀಲನು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮುಕರಳಿತು

ವನ್ನು ನೋಡಿ. "ಕೇತು, ಎಲ್ಲವೂ ವಿಚಿತ್ರವಾ
ರಾದನ ವ.ಕೃಳ ಆಮಹಾರ, ಮೂಯಾ ಸರೋ
ಇವೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೆವಷ್ಟೆ? ಇವಳು ಈ ರೀತಿಯ
ಮಾಡಿದಂಥಾಳಲ್ಲಾ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಮೂ
ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ಅದೇನು ಪೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮೊದಲು ಬಂ
ಕುಮರೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸು ಎಲ್ಲಾ ಕಂಗಳ
ಯನ್ನು ನೀನೇ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯುವೆ, ಬಾ" ಎಂ
ದು ಮುಕರಳಿತು.

ಜಯಹೀಲನು ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳದೆ ಮುಕರಳಿ
ವಿನ ಹಿಂದೆ ಕುದರೆ ಮೆರೆ ಕುಳಿತು. ಮೂಯಾ
ಸರೋವರಶೃಂಗನು ತನ್ನ ಜಲಗ್ರಹವನ್ನು ಮುಂದ
ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಅದು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗತೊ
ಗಿತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಕರಳಿತು ಕುದ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಅ ಸುಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯಹೀಲನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ
ನೆನಪು ಬಂತು. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಜತಿಮಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ಇನ್ನನುಭವಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಸಾ
ಕನು. ತಾನು ಕಾಣದೆಹೋದರೆ ವಿನಂದಿಸಿಕ್ಕಿ
ವಾ? ತಾನು ಸತ್ತಾಹೋಗಿದಾಗ ಭಾವಿಬಿಡಿ
ರಿಕ್ಕಿವಷ್ಟೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ದುರುತ್ತಮಾಗಿದ್ದಾನೆ
ಅಲ್ಲದೆ ಹಂಸರಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಮಿತ್ರ ದೊ
ರೆವಾ. ತಾನು ಕಾಚನಮೂರೆಯನ್ನು ಕಾಮಾಡಲ
ಹೋಗಿ ಹುರಿಯ ದಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದೇನೆಂದು ಶಂಕಿಸುವ
ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ

ಜಯಹೀಲನು ಇಂತಹ ಆರೋಪಗಳೆಲ್ಲ
ಮುಳುಗಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನರನಾಯಾ
ನಾದ ವೀರನೇವನು, ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ ಮೊದಲಾ
ವರನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕನಕಾಕ್ಷರಾಜರ ಬೀಡು
ಲೆ ಕರೆದಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಕನಕಾಕ್ಷ ಮಹಾ
ರಾಜನು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನ ಗುರುತುಪಡಿದು, ಅದ್ವಾ

ಯತೆಯಿಂದ ಮಾಹಾಡಿಸಿ, ಕುತಲ ಮೀರಿಸುತ್ತಾ.
 ಏನಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುವರ
 ಮಾರಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಜಯಶೀಲನು
 ಯುವಗೂ ಹೊರಟಿದ್ದನಲ್ಲ? ಅಪನಿಲ್ಲಿ? ನಾವು
 ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಸಿಮ್ಮ ಸುಧಿ
 ತಿಳಿಯದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ
 ಹಿಡಿಸಿ ನಾನೇ ಕ್ಷುತ! ಹೊರಟು ಬಂದು ಈ ಆರಾ
 ದ್ಧ ಹುಡುಕಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಮಹಾರಾಜರೇ, ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುವಾಚಾರ
 ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಯುವರಾಜ ಯುವರಾಜಿಯರನ್ನು
 ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದವರು ವನಯಾ ಸರೋವರ
 ಬೇಡಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾದ ವಿಜಾಪೀಯ
 ಮನುಷ್ಯರು ಅವರು ನೊರಗಿದ್ದರೂ ನೋಡದೆ
 ಹೊರಗೂ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವ
 ರನ್ನು ನಾವು ಹಿಡಿದೆವು. ಅವರ ನಾಯಕನಾದ
 ವನಯಾ ಸರೋವರೇಶ್ವರ ಎಂಬವನು, ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
 ಸರಭಕ್ಷಕಚಾತಿಯವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
 ಹೋದನು. ಅದರೂ ಕೆಲಸ ಕಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ
 ವನಯಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಂಶ
 ದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವ ಅವರ ಕುರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಈಗ
 ನನ್ನ ಬಾಟನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು
 ಈ ಜಲವೃಕ ಚಾತಿಯವನು ಬೊಟ್ಟ ಮೊಗಟು
 ವೀರ ನನ್ನ ದಾಸನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ಮೂಲಕ
 ಆ ಸರೋವರ ಎಂದೆ ಎಂಬವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ
 ತಿಳಿದುಬಿಡಬಹುದು" ಎಂದನು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ

"ಹಾಗೇನು?" ಎಂದು ಕನಕಾಕ್ಷರಾಜನು ಸಿದ್ಧ
 ಸಾಧಕನ ಹಿಂದೆ ಗದೆಯನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು
 ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಜಲವೃಕರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ.
 "ಹಾಳಾದರೆ ಜಯಶೀಲನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು"
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಅವನು ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲೇ
 ಇದ್ದನು ಇಬ್ಬರೂ ಮಯಾ ಸರೋವರ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಹಂಸಗಳ ರಥದಲ್ಲಿ ಆರಾ
 ದ್ಧ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಹುಡುಕಾಡು
 ಕ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆ ಕನ್ನರಾಜ ನನ್ನ ಕನ್ನಿಗೆ ಬಿದ್ದು ತಪ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಗತಿ ಅವನಿಗನ್ನಾ ತಿಳಿಯದು.
 ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ವಿನೋ? ನಾನೂ
 ಅವನನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ
 "ಹಂಸಗಳ ರಥ? ಆರಾಧದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವ! ಈ
 ಜಲವೃಕ ರಾಕ್ಷಸ' ವಿನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ!" ಎಂದು
 ಕನಕಾಕ್ಷ ರಾಜನೂ ಇತರ ಪರಿವಾರದವರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೀಡಾದರು.

"ಅಶ್ವಮುಗ್ಧ ಹಂಸರಥ ಮೂತ್ರವಸ್ತು, ಈ ಜಲ
 ವೃಕನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯಿಂದರೇನು? ಈ ನರವಾಹನ
 ವೇನು? ಇನ್ನೂ ಮೂರಡಿ ಎತ್ತರ ಕೂಡಾ
 ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರೇನು? ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆದು
 ನುಂಗುವ ಮರಗಳೇನು? ಹೀಗೆ ನಗರದಿಂದ ಆರಾ
 ದ್ಧ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಇರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

ಗಳು ಅನೇಕ ಮಹಾರಾಜರು." ಎಂದ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಏನೋ ಕಲಕಲಕವೆವು ಹೊರಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ನರಭಕ್ಷಕರು ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ನರವಾನರರ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ಭೂತರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಂದೂ, ಅವನ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭಟರು ಅವರೊಂದಿಗೆ "ನೀವಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೀರಿ? ಮಹಾರಾಜರ ಒಳಗೆ ಹುಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ದಡ ರಾರವು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನು ಒಬ್ಬ ರಾಜಭಟನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರಲು ಹೇಳಿದನು ನರಭಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಎದ್ದು "ದೊರೆ ಗಳೇ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನೂ, ಪೂಜಾರಿಯವ ರನ್ನೂ ದಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ಅವರಿಗೇನೋ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಜಲವೃಕ ಒಯಿಸನ್ನು ಕರೆದು, ಕುದುರೆಯ

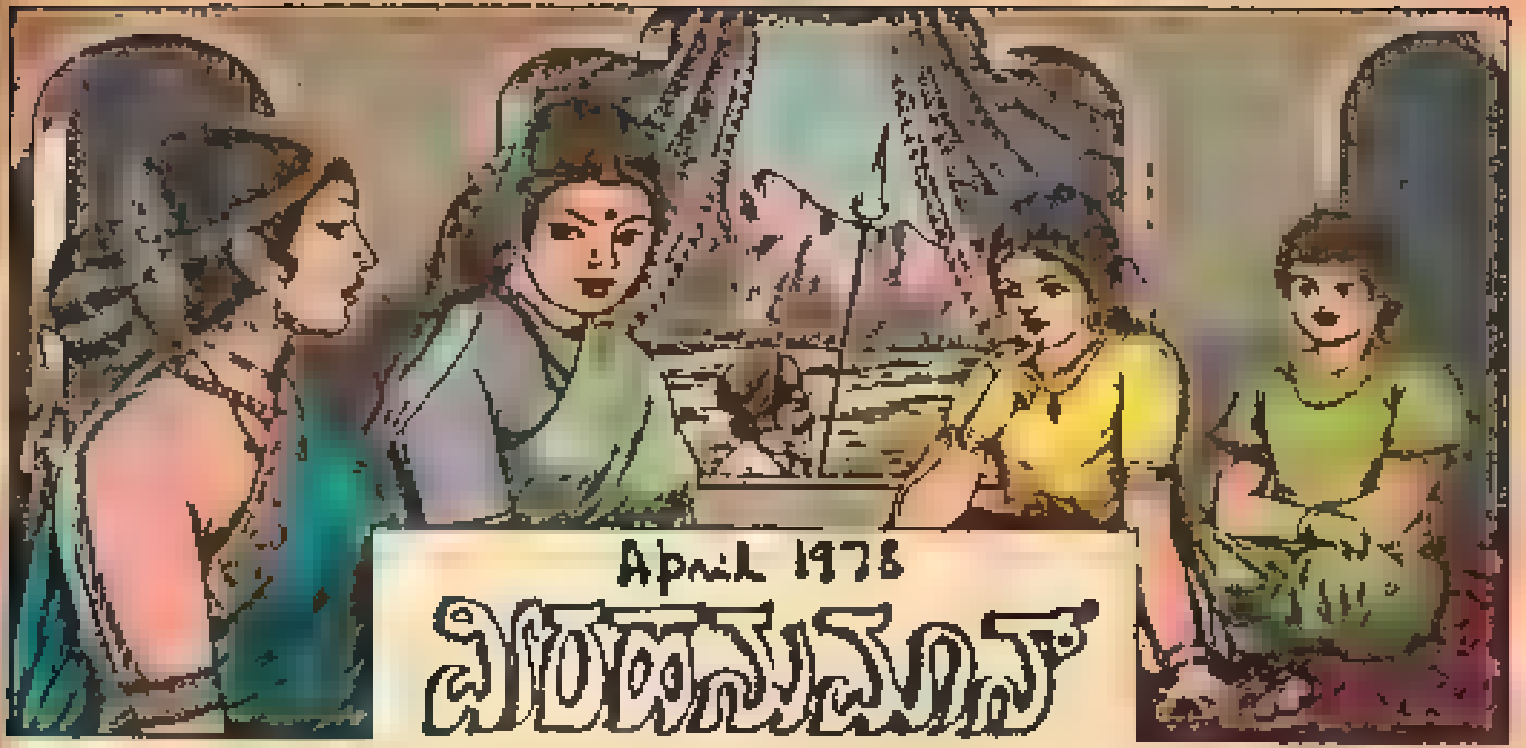
ಮೇಲೆ ಒಡಿಸಿದ ನರಭಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ತರಲು ಹೇಳಿದನು ಅವನು ಹೋಗಿ ಹೆಬ್ಬುರಿತು ನನ್ನೂ, ಮುಂದೂ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಒಡೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ತಂದು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

"ಆಯಿತಲ್ಲ ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ರಹಸ್ಯವೇನೋ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ.

"ಭೂತಗಳ ದೊರೆಯೇ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಓಡಿಹೋದ ಮೊಸಳೆ ಮುಖದವನನ್ನೂ, ವಿಚಿತ್ರ ಅನೇದುನ್ನೆಗೆ ಬಂದವನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಒಂಟಿ ನಾವು ಅಕ್ಕಾದಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಡ ಇದ್ದರು. ಆಗ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆದರಿದವು. ಹಿಡಿಯಲೋ ಬೇಡವೋ ಅಂತ ಅಡ್ಡ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೇಯವನೂ ಮೊಸಳೆಯವನೂ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪಾಶಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಟ್ಟಿನಂತೆ ಹಂಪದಧಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ನಿಮ್ಮಂಥ ಕೆಲವರು ಅದೋ ಆ ಕಡೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಾಣುವ ಕಾಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಯಾವುದನ್ನೋ ಹುಡುಕುವ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು ಆ ನರಭಕ್ಷಕರು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

April 1978

ವಿರೋಧಾನ್ವಯ

ಅರಸನಾದವಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಧನವಾಗಿ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ನೀಡಿದ ಔತನವನ್ನೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಯೋಧ್ಯಾವುರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ತನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಯಶೋಧರೆಯೊಂದಿಗೆ. "ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಗೆ ಬಗೆಹರಿಯಿತು ನೋಡಿದೆಯೋ? ನೀನು ಮೊದಲೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಮ್ಮ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಂದಿ ಪರಿಶಾರ್ಥನಾದನು" ಎಂದಳು ಆನಂದದಿಂದ.

ಯಶೋಧರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ. "ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲವೂ ಮೂಲ ನೀವು ಸೀತಾ ರಾಮರ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಅಲ್ಲವೇನು? ಆಹಾ! ಎಂತಹ ದಿವ್ಯ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದೆ! ಹನುಮಂತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಕೂಡಾ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದಿರಿ!" ಎಂದಳು. "ಹೌದು ಹೌದು ಸೀತಮ್ಮ, ನಾವೂ ನೋಡಿದೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ

ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು!" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಚಂದ್ರಾದ ಗದ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರೂ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು.

ಯಶೋಧರೆ "ಹುತ್" ಎಂದು ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಡೆದು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಮತೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನೀವು ಸಂತಾನವತಿಯಾಗುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಕಳೆ ಮಿಡುಗುತ್ತಾ ಇದೆ" ಎಂದಳು.

ಸೀತೆ ನಾಟಕಿಯಿಂದ ಕೆಲವಾಗಿ ಮುಗುಳು ಹಾಕುತ್ತ ಯಶೋಧರೆಯೊಂದಿಗೆ, "ನೀನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕವಳಂತೆ ಕಂಡರೂ ಇಂತಹ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ನೀನು ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವಳಮ್ಮ. ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅತಿವಾದದಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ." ಎಂದಳು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಇವ್ವಾಗೋಚ್ಛ ಸದೆಯ ಸೀತೊಂದು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ತಲೆಬಿಡಿದರು. ಯಯಾತಿ ಕೆಲವುದಿನ ರಾಮನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ

ಸುರುಟುಂಬಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿರಲು ಸೀತೆಯ ಕೋರಿಕೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸೀತೆ ಯಶೋಧರೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಏಣಾಕುಕತೆಯಾಡುತ್ತ, ಅವಳ ಬುಕ್ಕಿಕೊಂಡಿಗೆ ಅಟ ಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಯಯಾತಿ ಸೀತಾರಾಮರ ಅವುಗಳ ವಡೆದು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅನಂತರ ಒಂದು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂತಃಪುರದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಎಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ "ಜಾನಕೀ ಅತ್ತನೋಡು !" ಎಂದು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಸೀತೆ ನೋಡುತ್ತ 'ಪೂರ್ವದಿಶೆಯೊಬ ಕೌಡಲ್ಯ ದೇವಿಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ಪುತ್ರನು ಉದಯಿಸಿ ಪ್ರಿದ್ಧಾನೆ' ಎಂದಳು.

ತೊಡಲೇ ರಾಮನು, "ಅದು ಹಳೇ ಕತೆ. ಈ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯೊಬ ಸೀತಾದೇವಿಗೂ ಅಂತಹ ಚಂದ್ರೋದಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂದಾ ದಿಕ್ಕು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕನು.

"ಆ ಚಂದ್ರನು ಈ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ತಲೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ ?" ಅಂದಳು ಸೀತೆ.

'ಊಹುಂ. ಆ ಚಂದ್ರನು ಜಾನಕೀದೇವಿಯ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದನು ರಾಮ.

ಅಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಅನಂದವಾಗಿ ನಗಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕುಳಿತ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಂದ್ರಕಿರಾವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಠವಾದ ಬೆಳ್ಳ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕುಳುಂ ಕುಸುಮಗಳು ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಅರಳಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ತಣವೆ ತೀರದಂಥಂತೆ ಸೀತೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ ರಾಮನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಸೀತೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಉಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಉದ್ಯಾನವನ ಕೊಳದಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಳು. ಆ ಕೊಳದ ಜತೆ ಕುಮುದಗಳು ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಜಗ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ರಾಮನು ಬಂದು ಕರೆದೂ ವರೆಗೂ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ.

* * *

ಹನುಮಂತನು ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಜಪತಪ ಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿ.

ಎಷ್ಟಕಾಲ ಬುರುಳಿತು ಬರಿವೆಯಿದ್ದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟು ತೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡವನು ಗಂಧಮಾದನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಂತಾಗಿದ್ದರೆ ಅಶ್ವರ್ಥನು ಅಗ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯನಾದವನೊಬ್ಬ ಹನುಮಂತನಬಳಿಗೆ ಬಂದನು ಅವನು ರಾಮನ ಅಂತರಂಗಿಕನೂ, ವಯೋವೃದ್ಧನೂ ಆದ ಭದ್ರನೆಂಬವನೇ. ರಾಮನ ಅದ್ಭುತಕೃತವನು ರಾಮನ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದಂತೆ ಅವನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದನು.

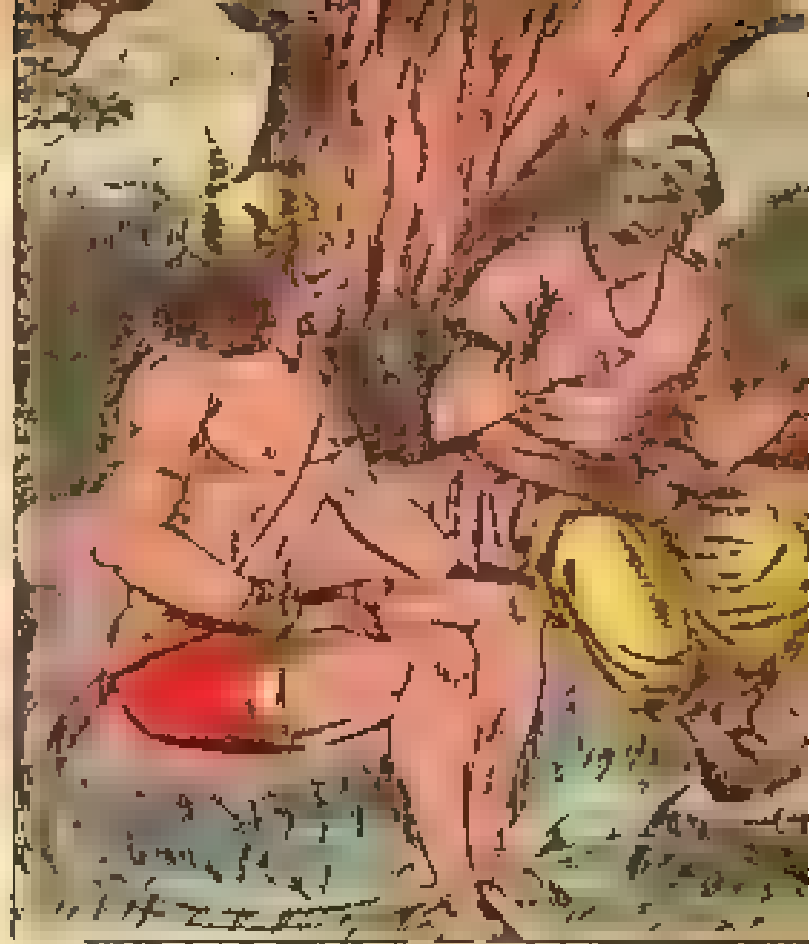
“ರಾಮನು ನನ್ನನ್ನು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭದ್ರನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹನುಮಂತನು ಭದ್ರನ ಮನವವನ್ನು ನೋಡಿದನು ಭದ್ರನು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಲಾಗಿತ್ತು. “ಎ, ನಡೆಯಿತು ಭದ್ರಯ್ಯಾ? ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ರಾಮನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿರಬೇಡು?” ಎಂದು ಹನುಮಂತನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಭದ್ರನು ಬಿಡುಬಿಡುಗೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು, “ಆಗಿಯೋಯಿತು! ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಕೊಯಿತು, ಹನುಮಂತಾ!” ಎಂದನು.

“ನಿಜ ಹೇಳುವೆ? ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದ ಹನುಮಂತ. “ಸುಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿಸೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಭದ್ರನು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

ಅದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಹುಡುಗನು ಗುಂಪೊಂದು ರಾಮನಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗುಂಪು ಸಹಾ ಸೇರಿತ್ತು.

ಕುಟುಂಬವು ಕೂದ್ರನೊಬ್ಬ ಮದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಯಿತೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪು ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದನೆಂದೂ ಕೂಡಲೇ

ಆ ಶಂಬುಕನನ್ನು ವಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ರಾಮನಿಗೆ ಅದ್ಭುತವು ಧೋರನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನೂ ಸುತ್ತಿಬಿಡುತ್ತ ರಾಜ್ಯವಾಳಬೇಕೆಂದು ದೀಕ್ಷೆ ಓದಿದವನಾದ ರಾಮನು, ಆ ಕೂಡಲೇ ಶಂಬುಕನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಸಾಧು ಪೂಜನ ನಡೆಸುತ್ತ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನಾಗಿದ್ದ ಶಂಬುಕನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಒಂದೇಬೆರಗೇ ಕದಿದು ಹಾರಿದನು. ಆಗ ಶಂಬುಕನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಓ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಿನಗೆ ಏನೋ ಅನರ್ಥವು ಕಾದಿರುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಈ ಕೃತ್ಯ ನಡೆಯುವೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿರಬೇಕು! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಳು.

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ರಾಮನು ಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು ಕುಳಿತು ವಿಶೇಷ ಒಳರಹಸ್ಯವೊಂದನ್ನು ಗೊತ್ತಿರು

ಗುಪ್ತಾ ಹೊರಟನು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಕೊನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಗಸ್ತರಕೀರಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಲೆಕೊಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಗಂಟೆ ಹೊದಿರೋಲಿಗೆ ಎನೋ ಜಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತರು.

ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಕೆಲವಾರು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಗಸ್ತನು ಹೊಡೆದುಬಡೆದು ಅಟಾಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಬಾಗಿಲು ಮೆಟ್ಟುದಂತೆ ಬೈಯುತ್ತ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಕ್ತ ಒಸರುವ ಚನ್ನನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಕ್ಕಿಬಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತ, "ಆ ಸೀತಮ್ಮನನ್ನು ರಾಮನಂಥಾ ಮಾರಾಟನೇ ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ತಂದು ಕೊಂದಾಟ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನೀನೊಬ್ಬ ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವನಾ?" ಎಂದಳು. ಕುತ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಕೊಂಡು ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಗಸ್ತ ಕುಗ್ಗನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ, ಕತ್ತೆಯ ಕೂಗಿನಂತೆ, "ಅವನೊಬ್ಬ

ಮಾರಾಟ, ಹೇಳುವವರಾರು ಕೇಳುವವರಾರು? ಅಮ್ಮಕಾಲ ಲಂಕೇಲಿ ಯಾವನೊಂದಿಗೋ ಇದ್ದ. ಇನ್ನು ತಂದು ನುಚ್ಚುನುಣ್ಣಾದ ಕುಲುಕುವ ಹಾಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟುರಾಮನು ಅಂತ ಮಾಡಿದ ಯೋಜೆ?" ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೂ ಕೂಗಿದನು.

ಇಂತಹ ಕಿರ್ಗಾಕಿಂತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಬಿಟ್ಟುಬರುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಸೀತೆ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿ. ಅದರ ಮುರಚಿನ ದಿನವೇ ಸೀತೆ ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ತನಗೆ ಬುಪ್ಪಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುನಿಪತ್ನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆ ನೆವನಿಂದಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸೀತೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ರಾಮನು ಸುತೋಷವ ನ್ನಲ್ಲಾ ಕಳೆದ. ಸದ್ರಾಹುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಂದಿ ಕೊರಗಿಹೋಗುವುದನ್ನು ಭದ್ರನಿಂದ ನೋಡಲಾಗ ರಿಲ್ಲ. ಭದ್ರನು ಚಕ್ಕಂದಿವಿಂದಲೇ ರಾಮನನ್ನು ಎತ್ತಿ, ತಿರುಗಿಸಿ, ರಾರಿಸಿ, ಅಡಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಮಗುವಾಗಿದ್ದ ರಾಮನು ಆಕಾಶದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ತಾ ತಾ ಎಂದು ಹಟಮಾಡಿದಾಗ ಭದ್ರನು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ನೋಡಿ ರಾಮನು ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ "ರಾಮ-ಚಂದ್ರ" ಎಂದು ಕೊದಲ್ಪಡಿಯಲು. ಭದ್ರನು ರಾಮನ ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನಿಟ್ಟು "ಈಗೋ?" ಎಂದನು. "ರಾಮ-ಭದ್ರ" ಎಂದು ಮತ್ತಿಹೊತ್ತು ಮುದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ರಾಮ ಅಗಿನಿಂದಲೂ ರಾಮ ಎಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರ, ರಾಮಭದ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದಿವೆವು. ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಅಂತಹ ಅನುಬಂಧ ಗಳಿರುವ ಭದ್ರನಿಗೆ, ಆ ಹುಟ್ಟು ಅಗಸ್ತನನ್ನು ಓದಿದ

ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಅಗಸರೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದನು.

“ ಅವನು ಅಂಥಾ ಕೆಟ್ಟಮಾತು ಆಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವರದ್ದಾ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಗೆದು ಹಿಂದಿಹಾಕಲು ನೋಡಿದರು. ಯಾರಿಗೂ ಸತ್ಯದೆ ಅವನು ಓಡಿ ಹೋದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹಾಣುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಭದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಅನಾಥ ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ಬುಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ನದೀಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ವಾರ್ಮೀಕಿ ಮಹಾ ಮುನಿ ಅವಳನ್ನು ಕಡೆದು ಕನ್ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಅವಳಜವಳಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾರ್ಮೀಕಿ ಕುಕ ಮತ್ತು ಲವ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಾನು ರಚಿಸಿದ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಗಾನಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದನು. ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವಳು ಸೀತೆಯೇ.

ಹಿಂದೂ ದಿನ ಕುಕಲವರು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಮನು ಹೇಗಿರುವನೋ, ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರೇ ಇರುವ ರಾಮನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಗಿರುವಳೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು, ರಾಮ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋದರು.

ರಾಮನು ಸೀತೆಯ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇ ಕೃತನಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಉಪಶಮನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ವಸಿಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ರಘು ಪಂಕಜ ರಾಜಪರಂಪರೆಯವರು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ

ವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ರಾಮನಿಗೂ ಅದೇಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೀತೆಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಮನು ಗುರುಹಿರಿಯರ ಅದೇಕೆ ದಂತೆ, ಸೀತೆಯ ಸ್ವರ್ಗವಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆದೇ ದಿನ ಮುನಿಬಾಳಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕುಕಲವರು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಗಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಗರದ ದೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ರಾಜಪ್ರಾಸಾದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕುಕಲವರು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸೀತೆ ಆಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗಿ ಹಾಡುವಾಗ ಕೇಳುವವ

ರಲ್ಲಾ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತಾದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ, ಮೊದಲಾದ ಅಂಕುರ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಯಾಗ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಿರಿಯರು, ರಾಜಪರಿವಾರದವರು, ಪುರಪ್ರಮುಖರು ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವರ್ಗಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿಗೊಂಡರು. ರಾಮನು ಕುಶಲವರು ಮುನಿಬಾಲಕರೇ ಎಂದುಗೊಂಡು, ತನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಬರಸಳೆದು ಮುದ್ದಾಡಿ ಅನೇಕ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಚೀನಾಂಬರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

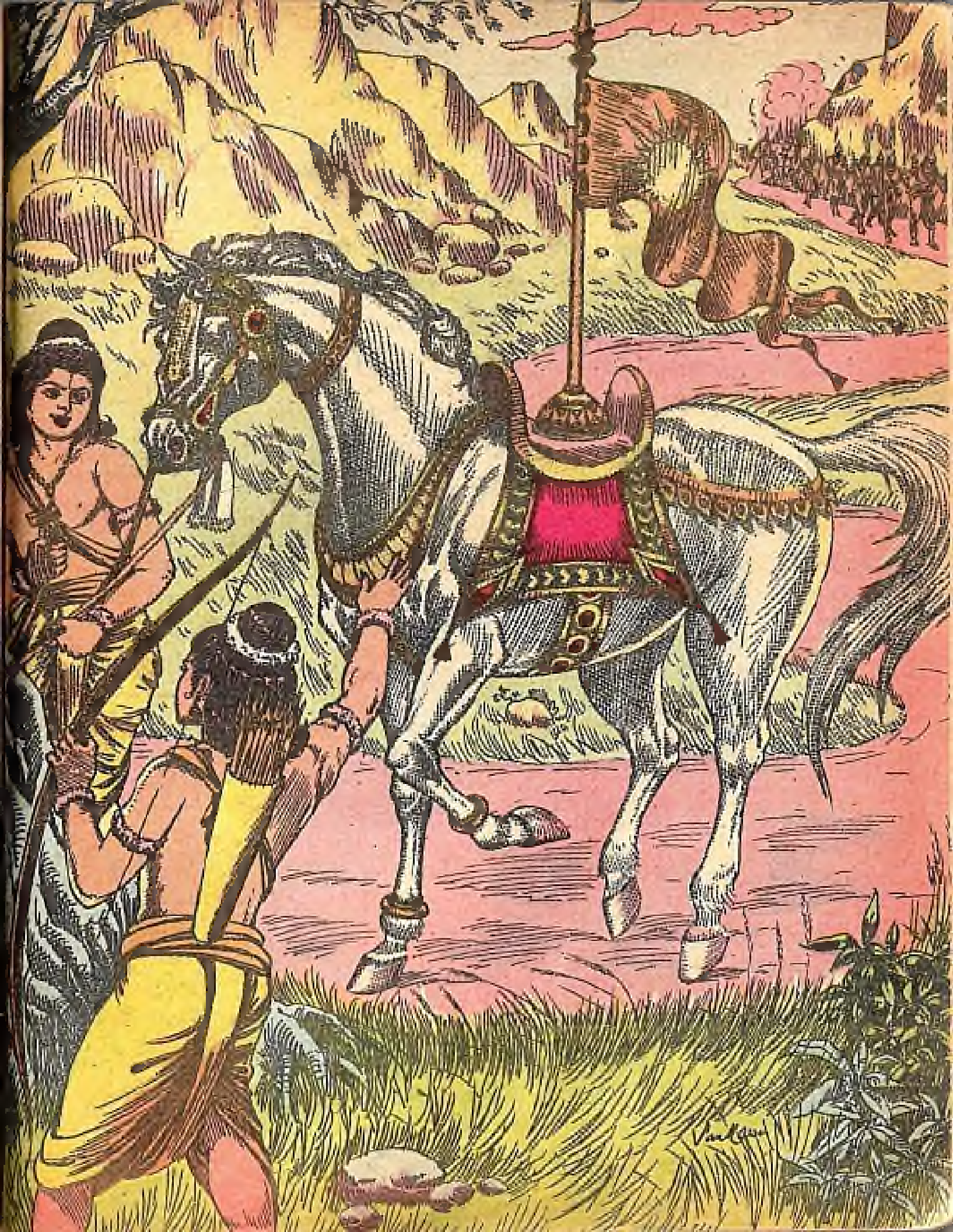
ಆಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ರಘುವಂಶದ ಕುರುಹಾದ ಸೂರ್ಯ ವತಾಕೆಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾಗಾಶ್ವವನ್ನು, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಸ್ವರವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಆ ಕುದುರೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪುಟಿದು ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ

ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಯಿತು. ಕುದುರೆಯ ನೊಸಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಬಾಸಿಂಗ ದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕುಶಲವರು ಓದಿದರು. ಅದು ಯಾಗಾಶ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು.

ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದ ಭರತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಶತ್ರುಘ್ನರು ಕುಶಲವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋತು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಸ್ವತಃ ರಾಮನೇ ಹೊರಟು ಬಂದು ಕುಶಲವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು.

ಕುಶಲವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ "ಮಹಾಸಾಧ್ವಿನಿಜವಾದರೆ" ಎಂಥಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ರಾಮನೂ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೀತೆ ಓಡಿ ಬಂದು ರಾಮನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಪಚರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬರಿಸಿದಳು. ಆಗ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಸೀತೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಎಂದೂ, ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮನು, ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಸೀತೆ ಶಪಥ ಮಾಡಿ, ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಪೌರರಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಾತ್ತರ ಹೇಳಿದನು.

ಸೀತೆ ರಾಮನ ಹಿಂದೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು, ಕುಮಾರರನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, "ನನ್ನ ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಭೂರೇವಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ!" ಎಂದಳು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕಂಪಿತು. ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಳೆದ್ದು ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯಿತು. ಮಿಂಚುಗಳು ಮಿಂಚಿದುವು. ಸಿಡಿಲುಗಳು ಮೊಳಗಿದುವು. ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಪುರವಾಸಿಗಳು ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೋಲಾಹಲವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತ, ಸೀತೆ ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುಂಪುಗೂಡಿದರು.

ಆಗ ಸೀತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಬಾಯಿ
ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಮಣಿಮಯವಾದ
ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಭೂದೇವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಿದ್ದು ಬಂದಳು. ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನಾಗಕಾಂತ್
ಯರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭೂದೇವಿ ಸಿಂಹಾಸನ
ದಿಂದಳಿದು ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು,
ತನ್ನ ಮಡಿಲ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆ
ಕೂಡಲೇ ಭೂಮಿ ಮತ್ತೆ ಕುಪಿಸಿತು. ಅಯೋಧ್ಯಾ
ನಗರವು ಮತ್ತೆ ಓರಾದಿತು. ಅದರ ಒಂದೇ ಒಂದು
ಮನೆಯ ಮಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಕೂಡಾ ಕುಸಿಯಿರಿಲ್ಲ;
ಗೋಡೆಗಳು ಸೀಳಿರಿಲ್ಲ. ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಭೂದೇವಿ
ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಭೂಮಿ
ಸೀಳಿದ ಗುರುತು ಸಹಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ
ನಯವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಹೋಗಿತ್ತು.

ಸ್ತಂಭಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಮನು ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಮೇಲೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೀಳುತ್ತೇನೆಂದು ತನ್ನ
ಕೋರಂಡವನ್ನೆತ್ತಿ ಬಾಗವನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ನೋಡಿ
ದನು: ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ, "ರಾಮಾ! ರಘು
ಮತದ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ
ಪಾರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವಾಗ, ನೀನು ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ಸೀಳುವೆಯಾ? ಕೈಯಾರೆ ಬಾಯಾರೆ ನೀನೇ

ತಪಥ ಮಾಡಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯೊಡನೆಗೆ
ಕಳುಹಿಸಬೆಯಲ್ಲಾ? ಇನ್ನೇಕೆ ಈ ದುರಾಶೆ?" ಎಂದು
ಅಶರೀರವಾಣಿ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮೊಳಗಿತು.
ರಾಮನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದನು.

ಕಡೆಗೆ ರಾಮನು ಕುಶಲವರಿಗೆ ಯುವರಾಜ
ವಟ್ಟಾಭವೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ
ಕೂಡಿಸಿ, ತಾನು ವಿಷಾದವೇ ಮೂರ್ತಿವತ್ಸವನಂತೆ
ಆಗಿದ್ದುನು.

"ಹನುಮಂತಾ, ಇದಿಷ್ಟು ಈ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಥೆ. ಈಗ ಅತ್ಯಮೋಘ
ಯೋವು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯಾಗಾಶ್ಚವು ಉತ್ತರ
ದಿಂದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಭರತ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶತ್ರುಘ್ನರು ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅದರ
ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದು ಭದ್ರನು ಹೇಳುವ
ದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟನು.

ಹಿರಾ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಕೀಳಿದ ಹನುಮಂತನು, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡು
ಎದ್ದು, "ಭದ್ರಾ, ನಾನು ಈಗಲೇ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ
ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ
ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಗಡೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಗೊ
ಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಉಡ್ಡಾನ ಮಾಡಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ
ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

